

Quyển. XIX - Quyển. XX

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lôi Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dưng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dưng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dưng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học sĩ

trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dăng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thượng sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiệp mình dăng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tìm bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dăng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ của nước

để đắc nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đắc được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chỉ đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái để đồng xin, tha tình để dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh vẫn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo Trời Và Phật Pháp.

1. Đạo Trời là sự trình sáng của Hư Vô nối liền sự tinh hoa trình sáng của lòng người, nên sự tu đạo thiên định là khử trược lưu thanh làm cho tình đời nhẹ lại, làm cho tướng giới lặng xuống để sự tham ngộ thiên cơ sống lại sự trí tuệ của hàng thiên định, làm cho thiên sự trình sáng lại lòng Trời và đức Thiên Đạo.

2. Thiên sự tu chính Phật pháp: Nước và dân là một đại thể sống chung, nước không dân không thành Tổ Quốc, dân không nước không thành Đại Hoàng Gia. Vì vậy nước và dân không thể tách rời nhau trong sự chỉ đạo.

Trời và Phật cũng như nước và nhà ở trên Thượng Giới, nên các nhà thiên sự đức đạo phải cố vấn cho quốc gia để bảo an sự sinh tồn của đạo ái quốc mới thành chánh quả.

3. Bậc đức đạo là hàng dân ái: Vua được nhân tài hiếu thuận làm tỏ sáng sự kinh bang tế thế chi dân, thần nhân được sự sùng ái của Vua phải vì dân làm tròn trung nghĩa, như minh quân yêu quý hiền sĩ, còn hiền sĩ vì trọng Vua nên

chơn chánh nhân hiền. Cả hai vì đạo tề gia thì đắc đạo phò Vua ái quốc mà thành chơn đạo.

4. Vì đạo biết an mình: Công cao được thành lập công tâm bình đẳng, gia hiếu làm tròn lập nghi lễ để chánh an. Đó là hàng tu chính đức nhân thiện học để cái khiêm làm an lòng hạ tướng, để cái trung tỏ sáng tâm vàng, như được cái trình sáng của Trời cho thì làm sự trung trinh tiết nghĩa cho mình thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

5. Đạo Trời Thông Thiên Đắc Đạo: Thiên định là tâm học người đắc hoá thân là sự học linh cảm, như các Giới Thượng Thiên, nên càng trình sáng càng trở về với sự toàn chân của Đấng Tạo Hoá, sự học của trí tuệ làm tỏ sáng huyền năng. Nên mỗi sự học siêu nhiên để đạo thành chánh quả.

6. Tham ngộ Thượng Thiên di tâm pháp huệ: Đạo Trời là nguồn lớn của lý thừa tỳ con tim, pháp Phật là tiềm năng lớn của lý thừa tỳ học

sĩ. Nên hàng tu thiền định theo Vương Pháp Như Ý là đi tìm lại nguồn lành của Trời để hàm thụ sự Thông Thiên Đạo. Còn luyện Phật pháp là trở lại sở năng thượng trí của thiên chân để ta đắc thành bậc đại trí tuệ.

7. Tính năng đại học làm chủ vạn Tiên: Sự tinh ba cao nhất là sự trình sáng của Trời, như Vua có sự trình sáng là ái quốc yêu dân và có yêu sách lược chi dân làm cho dân giàu quốc mạnh, có lòng yêu lương tài nhân tướng để đắc đạo triều trung chi thủy chi chung. Còn thần dân biết đạo tận nghĩa phù trung thì phò Vua an chánh triều cương và sách lược kinh thương làm giàu mạnh xã tắc. Được vậy là đắc đạo Hoàng Thiên ban tâm lòng chi dân vào đạo ái quốc.

8. Phật pháp hồi quang thanh tịnh phục vị: Bồ Tát xưa nay hàng ma tâm thường dùng vào chánh pháp Như Ý để thay đổi mới mình cho kịp thiên thời, đổi mới trí tuệ mình cho kịp chu kỳ văn minh Thánh Đức. Vì đổi mới mình nên dạy lục căn thanh tịnh để sự tịnh pháp trí tuệ thiên cơ giúp cho ta đắc sự thay cũ đổi mới tâm mình để thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

9. Đức trọng chi dân hiền ái thành đạo: Bậc đại sĩ lập công để tứ chính, bậc hiền thần bảo quốc để tứ ân, bậc thiên sư phù trì xã tắc để đắc bát công chánh đạo làm cho tứ phương được đạo ái quốc phò Vua, làm cho tám hướng kinh thương phồn thịnh.

Người được giàu bố thí vị tha, tài hoa được công hầu làm nên đạo đức tứ chính, trung để chánh trình sáng, quân để chánh minh ái, ái để chánh tư duy, quốc để chánh thanh tịnh đắc đạo tứ chính là thành nhân tài hiền hiếu.

10. Thiên sư tu đạo hiền yêu để thành đạo: Vua yêu nước nên lập sách lược giàu mạnh chi dân, thần yêu Vua làm tròn nghĩa vụ vì nước, dân tình yêu phục sự với quốc gia, nhân sĩ vì yêu hiền tình đào tạo hàng nhân ái cho vững mạnh tổ quốc, còn thiên sư đào tạo hàng trí định huệ để làm mạnh tinh thần yêu nước để tu thân,

yêu nước để tề gia, yêu nước để dâng tài hoa vào
phụng sự tổ quốc. Đó là hàng hiền thần đặc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Đạo Trời Và Pháp Phật

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người lấy hữu hình sắc tướng âm thanh mà cầu đạo ta khác nào kẻ quyết lòng trèo lên núi cao mà lại ôm mang nhiều của quý tỳ thân nặng nhọc, khi vào núi đi không được cao, sức không được xa đều thối lùi vì đeo mang hình tướng quá nặng sẽ không bao giờ đạt đạo của ta.

Còn người buông bỏ hết không đeo mang một vật gì lại chấp vào đạo ta là vô vi, vô hình, vô tướng, vô năng vô trù tượng, vô sở thụ, vô sắc, vô dục, vô trần, vô thiên, vô đạo, chấp như vậy rồi tự mình bỏ hết rồi đi tìm đạo ta trong vô tướng mộng lung.

Đi như vậy nhiều năm nhiều tháng, nhiều ngày, nhiều giờ sẽ tự diệt linh minh thần giác của mình trong huyền ảo thời không dễ bị âm

thần nhập thể làm hồng thiên y của tâm mình cầu đạo.

Bậc quân tử hãy nhìn lại có người cầu đạo ta trong siêu hình di tướng, lấy thiên nhiên sông hồ, phong thủy, sơn cùng cao biển rộng vực sâu để cầu đạo ta trong thiên nhiên kết hình kết lý, kết khí để hoá trang đạo ta trong ấy mà huyền hoá trong tự nhiên của không gian và ung đúc thời gian cho thiên hạ thấy, nó cao sang huyền hoá để cầu về ngôi thanh tịnh huyền vi.

Kẻ lập đạo như vậy khác nào các bậc thiên sư bỏ tâm lực để nhìn trăng trong nước, nhìn qua trong gương suốt đời chỉ để tâm trí vào chỗ trầm hoa mật tướng, như vị tiên tri thời cuộc mà chưa xác định được phương vị và thời gian làm sao đạt đạo ta cho được. Đó gọi là loại nhàn cư bất thiên thân sanh không phát huy được vạn biến làm sao tìm học ở đạo cao quý của chính ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Lại có loại người dùng bùa chú tà thực nhờ cậy vào âm

thần, âm quỷ thần ma, thần linh luyện chú phép ấn khuyết để hiệu triệu quỷ thần cầu thân trong pháp thực, khi đạt sự hộ nhập của quỷ thần lại không đủ đức cho quỷ thần cung kính, quỷ thần mượn xác làm nghịch thiên cơ, bản thân người có phép thực trở thành tội hồn trước Thượng Đế làm sao mà thành Đạo thành Phật.

Bậc quân tử nhìn các Chư Thiên Bồ Tát dùng thần thông để đi cầu đạo ta, khi đạt đạo phải vào sông Tam Thanh tẩy rửa thần linh mới vào lễ ta ra lễ mất đại chúng, thì cái thân sắc tướng âm thanh thần thông phù phép, bảy mươi hai cái bóng vía hậu thiên trôi theo cái thân hữu sắc hữu tướng tiêu dần trong dòng định mệnh, kẻ qua sông Thiên Hà nhìn đó sẽ thấy ta. Có được như vậy thời thời nhập định mới gặp đạo ta, giờ giờ ứng tâm linh, tâm minh cảm với thiên tâm dẫn lực.

Đến đó khí ôn như huyền giải đức bi tâm, lòng thanh tịnh lắng nghe tâm tiềm năng phát thức, thân định thiên trí huệ nhập hoá tám phương, kinh thanh tịnh từ tâm phát lý. Như Phật chỉ nguyệt để nhận kết quả của người đệ tử

đã được phát huệ tâm hay chưa, trắng trong sáng để nói lên lòng bên trong đã sáng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc quân tử đốn một lý người sáng tâm thông diệu lý, bày một hình bậc đốn ngộ biết thông tri, trong cánh cửa vô vi nổi liền trong mỗi gạch hữu, tâm trần trong muôn hình vạn tượng, trong muôn tướng sắc sắc không không, cái có cái không đạo ta bên trong cánh cửa vạn hữu, cái hữu cái vô trong muôn ngàn hình trụ và vô trụ ở không gian, không thể lấy Vũ Trụ Vạn Năng mà bảo hình thể của đạo ta là có, cũng không thể lấy không không vô hình, vô tướng bảo đạo ta lại là không.

Đạo Trời của ta có sanh xuất linh thiêng cho muôn hình vạn tượng, nhưng trong mỗi mỗi có tâm vô hình, vô chấp nên nó không vướng trong hình tướng hữu lẫn và vô.

Đạo Trời ta có trong mỗi Phật thân và Chư Thiên Bồ Tát một quốc độ, nhưng nó là chơn

tâm của tiềm năng trong vạn hữu và nhất thị lộ Hư Vô.

Vì đạo ta là Chúa Tể sanh ra muôn ngàn Tôn Sư thị hiển, những bậc lập giáo theo mỗi chu kỳ, kẻ lập giáo theo đúng chu kỳ của đạo ta cho là đúng, kẻ đã học hết chu kỳ đạo ta gọi là sai. Thật sự đúng sai cũng quy về một gốc lớn của đạo gọi là hư không tánh pháp.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Tuỳ thời biến dịch,

Tuỳ ngộ an nhi.

Bậc quân tử: Người chấp đạo ta sao lại vô hình vì mắt trần không thể thấy, biết sự hiện hữu của đạo ta nên gọi nó là vô vi chi khí, còn bậc mở mắt âm dương nhân thần lại cho đạo ta là vô tướng, nên dứt lòng đoạn tuyệt sắc tướng âm thanh để đi vào vô tướng. Vì chấp vào tướng hữu, tướng vô mà không thông suốt đạo lớn của ta trong.

Bậc quân tử đắc thiên nhân thông lại tưởng đạo ta là tinh cầu sáng chói bay khắp không gian và thời gian, nhất động nhất tịnh để phát đạo lớn của ta là đi vào các cảnh Thần Tiên thí hiên, cho đó là trường sanh vẫn còn sai lệch nhất lý của ta trong.

Bậc đạt lục huệ cho đạo ta là sự thấy nghe hiểu biết cảm nhận là đạt được đạo ta, vì vậy như kẻ đi tìm kim dưới đáy biển không thấu hiểu đạo lớn của ta ban trong vô hình ẩn tượng có chứa hư không huyền diệu hư linh.

Đạo ta như có khi bậc chơn tu tâm phát được đạo, bậc chí nhân trong Vô Cực Tam Giáo lãnh hội đức ân viết kinh không mệt mỏi, ánh quang chiếu vào khối óc huyền năng, ta có như lãnh hội tâm Trời đồng nhất thể ban tâm pháp đại từ hỷ xả cho muôn nơi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo ta có trong mỗi người, mỗi cảnh Niết Bàn chứng đắc, đạo ta ở vị trí nào theo thiên lý ở nơi đó tự nhiên

ứng hiện, không thể chấp đạo ta là không, tại sao nơi nào ta cũng có hiện hữu, không thể chấp đạo ta là có, lập ra nhiều màu sắc âm thanh làm hồng thần tâm.

Nếu lập đạo ta là không thì tùy duyên không thụ động, vô quái ngại miễn bàn trong cái có thể đạo trần gian, nếu lập đạo ta là có để chỉ dạy bậc học đạo sơ căn theo tường gốc độ để quy nguyên. Có ứng thần linh ngay đức tín lập tín, có đạt lục thần mới thấy rõ đạo là không.

Sắc tức thị không,
Không tức thị sắc.

Lập đạo cõi hữu tình để giải thoát chơn linh, kẻ đắc ở nhân thiên tự cho đạo ta là có, người đạt đạo huyền mở cửa đạo lớn là không, Vũ Trụ mệnh mộng tình cầu qua lại là có, vào cõi tinh thần mới chứng đạo lớn là không.

Chữ không của ta tức không còn ngôn ngữ giải thích, không còn văn tự đặt tên trong thể huyền cơ, không thiếu sót mới trù phú hoá đầy đủ, không thiên lệch trong ngoài mới tròn thể, không tư lòng mới hiệp nhất đạo toàn năng, không tư kiến Niết Bàn chung đại đỉnh giới,

không phân chia nên hiệp một thể lớn Như Lai,
không động tịnh mới làm chủ trong động tịnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không tư
lòng mới hiệp đại đạo lớn thiên không, không
ngã tướng vô hình chung Diệu Hữu, không sở
trụ mới thật đạo giải thoát toàn chơn, không
vướng bận mới bình tâm xuất thế, không thiên vị
mới bình lòng tìm đạo lớn trung dung, không
trách thế mới phát tiềm năng trong vạn tượng.

Bậc quân tử không động tịnh mới thật đạt
Phật huệ kỳ tâm, không tưởng vọng chơn như
thường xuất hiện, đạo lớn như con đường xuất
thế tùy duyên.

Bậc quân tử chánh đạo tùy trung chánh khái
truyền, pháp tạng tùy thanh tịnh giáo truyền,
kinh bang tùy huệ căn huấn dạy, định huệ tùy cơ
ngẫu phát huyền, thần thông tùy linh tâm giao
kết.

Luyện khí hiệp đạo: Vũ Trụ có khí Tiên
Thiên Tiên Địa và khí Tinh Tú, mỗi mỗi nói

truyền nhau như hình với bóng, như tâm với tánh, như thể xác và khối tinh thần, nhất động nhất tĩnh đều có liên quan trong vô hình hữu tướng của Vũ Trụ Quang và khối óc của các vị đạt đạo tâm,

Tịnh khí khai bốn tâm kiến tánh đạt huệ,
Động khí quy nội điền che phủ thần quang,
An khí nhẹ khinh thanh lưu khứ trước,
Tâm bình khí hoà phát trí tuệ minh xa.
Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trời vô tướng không hình nhờ sức khí chuyển hoá, đất sanh khắc ngũ hành nhờ khí phát mây mưa, năm tháng nhờ khí phân mùa và thời tiết đổi, khí thật vô hình nuôi sống tất cả Tam Thiên.

Tiên Thiên gọi khí hoá là Cha dựng hình thể Vũ Trụ, Niết Bàn gọi khí hoá là Mẹ sanh hoá muôn loài, bậc đạt đạo luyện khí hoá hình sanh hoá thánh thai Kim Thân Phật Tử.

Khí là trụ sự tri tâm, tâm hồi nguyên phục thủy, khí là tâm lực chi khí và tâm giáo hiệp

nhất, khí là nội công khai kinh mạch tâm điền, khí là chơn nguyên thanh lọc tâm thân thiên định, khí là Cha Mẹ của nguyên thần sanh hoá Tiên chơn.

Bậc quân tử mạnh về khí nhất lý thông vạn lý minh, mạnh về khí điền kinh hoá quang phát kinh tạng, đường đi của khí đạo có hữu lẫn vô, thông trí khai tâm phát huệ ở trong mình.

Khí hoá hiệp thần quang cung nghinh tánh mạng, khí hoá hiệp linh cảm cách cảm thần giao, khí hoá hiệp Thái Nguyên Thần Tiên bốn lai diện mục, khí hoá hiệp Đạo Trời hiệp Thiên Đạo thuần chơn.

Khí là sự sống của tánh linh vào hư không Diệu Hữu, khí là đạo lực khi đạt đạo phát đại tiềm năng, khí là biển lớn rửa ngươn thân như thuyền qua biển, khí là phương tiện khai hoá linh tâm thần huệ, khí là sức sống trường sanh trong mỗi tâm linh, khí là Chơn Sư điểm hoá trong vô tướng Pháp Môn, khí là đường dây Thiên Xích nối dòng định mệnh, khí là Phật Âm ngân ngữ phát Vô Tự Chơn Ngôn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thông được khí là đắc Tiên căn lục huệ, thành được khí là liễu ngộ huyền cơ, tụ được khí là nội quang đắc ngộ, huyền giải được khí đắc lộ máy thiên thơ.

Bậc quân tử khí đắc thông trong nhìn thân là Tiểu Vũ Trụ, khí đắc thông thiên hội ngộ các cõi linh huyền, khí đắc thông tâm lục tâm thông nhập định, khí đắc vô hình mở thiên lộ huyền quang.

Bậc thiên sư khí hoá thông tâm huyền quang khiêu mở, thần thông thần khí học tiếp siêu nhiên, mỗi định lý khí thông thần giao tiếp.

Tiên Thiên di đạo Hậu Thiên di đức,
Tân Dân Minh Đức hảo thiện chi hơn.

Bậc thiên sư khí như bánh pháp nổi vòng được tâm đức, khí như trăng thanh nâng nước biển lên cao, khí như gió thu mát lòng khi nhập đạo, khí như gió xuân thảo mộc trở kỳ hoa, khí vào trong tiềm năng phát huệ các khiêu, khí như lục huyền cầm phát nhạc trời bốn phương.

Bậc thiên sư khí tương sanh mỗi giao cảm đều sanh trí tuệ, khí trường tương hoà cảm hoá trong mỗi điền văn, khí tuy vô hình hậu thiên nuôi muôn vạn tướng, khí tuy vô tướng nuôi dưỡng muôn Phật ngàn Tiên, khí tuy vô biên nhưng khí là trường sanh đại đạo, khí là thiên tình khai thể trí đại từ bi. Tiềm năng chơn như nhờ khí lãnh hội, đạo lực Chơn Sư nhờ khí phát, quy thiên tâm Chơn Sư nhờ khí dẫn độ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Khí Tiên Thiên vô hình dẫn độ Hậu Tiên, khí kết tánh mạng thành Kim Tiên sanh mạng, khí kết tâm hồn thành Đại Khôi Linh Quang, khí có tụ để hội chơn dương, tạng để kết chơn âm.

Bậc thiên sư trí thủy nhờ khí kết thành trí tuệ, tâm tánh nhờ khí kết thành Kim Thân, minh tâm nhờ khí kết thành kiến tánh, tâm linh nhờ khí kết thành Xá Lợi Tử, thần thông nhờ khí kết thành lục huệ.

Bậc luyện đạo trước tiên phải biết hành pháp thiên định và luyện khí hao nhiều của đạo, khí nổi phàm tâm khai hoá linh tâm, khí lọc phàm thân khai hoá kiến tánh, khí thanh muôn trí ngàn huệ pháp sanh, khí định muôn Tiên ngàn Phật phát huệ, khí thâm không lời trí tuệ tự nhiên khai hoá, khí phát vô tướng thân pháp đi lại muôn phương.

Minh định khí chỉ đạo,
Thâm đạt khí chỉ huệ.

Bậc nhân dùng hoá khí để yên thiên hạ, bậc đức dùng kiếm khí để định thiên hạ, bậc tài dùng binh khí để giữ thiên hạ, bậc đạo dùng tâm khí để sáng trí tuệ thiên hạ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc huệ có khí thái hoà thiên hạ thái bình, học sĩ có khí thái hoà thiên hạ trí tuệ, tài nhân có khí thái hoà thiên hạ phát lòng nhân.

Trời sanh đạo làm Cha an định thiên hạ, Phật sanh khí làm Mẹ bảo hộ muôn loài, Thiên sinh

Đại Đạo, Đạo sinh Ngũ Đức, Phật sinh khí hạo, khí hạo phát sinh trí huệ, trí huệ sanh Niết Bàn tâm.

Khí là chủ của muôn sự sống trường sanh, là pháp nhân trong mỗi nhịp tim chuyển hoá, là đường Thiên Xích nối liền với mọi chơn tâm, là thể đạo phát Linh Châu thấu lục khí.

Bậc quân tử là người tu thiền luyện khí để thanh lọc tâm thân, khí hoà tâm thanh lọc thần kinh hệ vô hình, khí hoà thân thanh lọc nội kinh thần tướng, đem tâm giao cảm thanh lọc giao cảm khí, trí độ mở ra tỏ nguồn can.

Bậc thiên sư Trời cho bậc nhân chánh phải làm mới có, Trời cho bậc quân tử biết hiệp mới nên, Trời cho bậc trí độ biết bậc thân chánh mới đạt, Trời cho người người phải làm để thành công, Trời cho người người tự lập thân mới đạt, Trời là Cha Mẹ của tâm hồn, là thần minh linh giác, của trí tuệ, là cảnh cũ nhà xưa tại cõi Niết Bàn, là khí hoá trường sanh cho tất cả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Địa dưỡng chi Mẫu,

Đức lớn chi nhân.

Chơn lý ở bên trong nhất khí có động và có tịnh, hễ động theo chu kỳ thì sanh hoá thời khí, khí ấy linh thiêng phát tiết. Bậc có trí tuệ tu luyện ở nó nên gọi là Tổ Đường Trời đất, bậc trưởng thành trong Trời đất luyện nó được cải lão trường sanh sống hoài không sinh không tử nữa, lại đặt tên cho nó là Vô Cực Như Lai Đại Thể Thiên Tôn trong Đại Khố Linh Quang.

Bậc luyện đạo trường sanh thành Phật tu luyện tới chỗ vô cùng Thiên Tôn Đại Học để hiệp nhất cùng Trời, lại quỳ “Tung Hô Vạn Vạn Tuế” với Đại Khố Linh Quang Vạn Năng Vô Cực. Vì học không hết trí tuệ vô thượng, vì hiểu chưa hết chơn lý huyền năng.

Đến đó các bậc tế thể quy chơn hành đạo đến vô cùng, luyện đạo đến Vô Cực mà luyện không hết sự siêu diệu ở bên trong nguồn trí tuệ của Trời sanh. Từ đó đặt tên cho ta là Như Lai Phật Tổ đồng nhập diệt Niết Bàn, đồng hưởng nhất khí để trường sanh hoá tâm linh thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vật có trước Trời đất gọi là Đạo, có trong Trời đất gọi là đức, có sau Trời đất gọi là nhân loại, có ngoài Trời đất gọi là Vũ Trụ Tinh Tú Vạn Năng.

Đạo sanh một,
Một lại sanh hai.

Đạo và Trời đất ba ban ngôi sanh Tam Thanh Ngũ Khí đồng nhất thể thiêng liêng lập chơn lý vạn năng nuôi chung Trời đất, người và vạn linh đồng nhất thể, đạo đã có nhất khí huyền quang, nó là chất xám vô thượng trong Đại Khối Linh Quang.

Nhất động nó là Thái Cực,
Nhất tịnh nó là Vô Cực,
Nhất chuyển hoá nó là khí khinh thanh,
Nhất đại định nó là Niết Bàn tịch tịnh.

Nó đồng nhất trí tuệ đất để hoá sanh sanh sanh, Trời đồng nhất với nó nên thành tu tâm luyện tánh đức để được huyền nhất với nó.

Trời đặt tên cho Đại Thể Vô Cực là Cha sanh hoá Vũ Trụ Vạn Năng, không biết gọi đại thể linh quang là gì?

Không thể truy cứu hết nên gọi là Thiên Sanh Chi Phụ, là Đấng Tạo Hoá sinh ra Tam Thể Thần, Thánh, Phật, Tiên và nhân loại đồng một thể của Trời sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Từ khi có Niết Bàn ta lập ra ba nhà cho Ba Ngàn Thế Giới sống chung trong nhất khí huyền quang vô sanh vô diệt, vô thọ vô yếu, vô tên vô tuổi, vô sắc vô tướng, vô thanh vô thính, vô ngã vô thiên.

Nên gọi bậc thành chánh quả thay ta đem chơn thiện mỹ của thế giới trường sanh dạy lại cho Thiên Địa nhân loại tu dưỡng để trở lại nhất nguyên đồng trở lại cảnh Niết Bàn Cực Lạc.

Đạo ta từ thời vô thủy như khối Vô Cực Vạn Năng hư không Diệu Hữu, hai thể trường tồn vô sắc vô tướng trường sanh mà hoá muôn ngàn hình sắc trong Vũ Trụ.

Không thể nói nhờ sức học để hiểu, không thể nói nhờ đức tu để liễu ngộ, cả hai hình như phải, hình như chưa phải trong Đại Khối Linh Quang khi Hư Vô nhập hữu.

Bậc nhân thiên muốn tiến hóa cao lên thì phải học để cho hiểu đạo ta, bậc đại đức luyện đạo cho sự tiến đức cao hơn nên thành ý khai tâm đại ngộ để được cái đại giác, giác tha tể lại cái đạo không ta.

Nhưng không nên chấp vào văn tự cho đạo ta là có để lập thuyết luân hồi, làm khó chúng sanh, làm mê trong thần giáo, từng tâm mê đạo nó không đạt cứu cánh của Như Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bằng chấp vào công đức tu trì nhiều năm nhiều kiếp để hưng chánh, quyền năng đổi số sanh tử thọ yếu cho nhân sanh, mê theo thần quyền xiển giáo và triệt giáo để xưng bá võ lâm chỉ làm loạn thời kỳ, làm mất đi sự bình đẳng tu nhân, luyện đức nhân bình đẳng cho nhân loại tiến hóa, làm thối

hóa thiên cơ thì đồng tội với súc sinh, ngạ quỷ, tức là người học Đạo Tiên mà còn làm loạn quỷ thần. Linh thần bị thoái hóa hoàn toàn, quyền năng trí tuệ bị lực Vũ Trụ phạt thâu hết chức năng trong Trời đất là vậy.

Trong đại khối toàn năng của ta phát ra chơn lý, chơn linh và chơn thể ứng theo tâm thiêng liêng sanh hóa của Vũ Trụ nhất động, nhất tĩnh thành trung tâm sinh lực của đại thể hào quang.

Nên gọi ta là Chủ Tể Vô Cực Quang Thượng Đế, gọi Phật là Như Lai Phật Tổ Vô Cực Đại Thiên Tôn Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, tuy hai nhưng sống trong một bầu Thiên Định Đại Niết Bàn Thiên.

Đạo là Mẹ của trí tuệ nên sanh hóa ngôn ngữ kinh tạng văn chương âm lực, nên được gọi là Diệu Âm Vô Cực Phật Pháp, trong thể tín có tính giác Phật Âm phát xuống Tam Giới cho bậc phát được lục tâm thông, nghe thấy tiếng nói của Vũ Trụ đăng tằm về bản thể của Đấng Vạn Năng Nguồn Cội. Chỉ có bậc luyện đạo đến thông được lục tâm thông mới thấy bản thể Vô Cực hiện ra trước mắt.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư mới tầm được nguồn cội chơn lý nhất nguyên mới trường sanh hóa Hư Vô và Diệu Hữu theo đường dây Thiên Xích vô hình.

Bậc tầm chơn Đạo Vô Cực Huyền Năng thấy đạo thực tâm ta tức đào sâu yếu giả, lấy hiểu biết văn tự tâm ta đào sâu trong mộng ảo giác quan, lấy quán tưởng tâm ta đào sâu vào trong mộng ma âm giới. Chỉ lấy chơn tâm tâm ta mới mở được cách Cửa Vô Cực Huyền Quang và vào trong Đại Khố Linh Quang của ta để toàn năng thành đạo.

Bậc thiên sư nhìn người luyện đạo đắc tâm kinh của ta thì tự lầu thông kinh tạng mà chưa có bao giờ học văn hóa từ trước, thấu hiểu Tam Tạng Tâm Kinh trong Trời đất đã lập thành.

Sự hiểu từ vô thủy toàn chung cho Thần Tiên Thánh Phật đồng trước khi đại giác ngộ, học tập rồi đồng ngộ để về lại hai bốn cõi Trời tu tâm luyện đạo vào giới Đại Đạo Vô Cực của ta.

Khi bước qua hai mươi bốn Cõi Trung Thiên Trời đất tinh tượng lại chuyển khí vào trong Thái Cực. Nên đến đâu đều phải đi vào Tâm Pháp, Tâm Kinh Di Lạc Tâm Thiên để vào ba mươi ba tầng Trời âm dương lớn và Thái Cực.

Đến đây người đạo luyện khí phải biết tu luyện Pháp Môn rồi xả bỏ Pháp Môn, tức là làm xong một bộ này thì phải bước qua một bộ cao hơn nữa để luyện thanh tâm lọc khí, để lên tầng pháp mới, vì mỗi tầng khí háo lên cao hiệp thì nó thâm nhận vào, còn không hiệp thì nó đuổi đi ra. Đó là trong thể Ngân Hà Vũ Trụ tự nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nó rạt ra xa muôn ngàn dặm rồi thối hóa trở lại hậu thiên, cho nên ba mươi ba tầng Trời Tiên Thiên không có Tâm Pháp Di Lạc Đại Thừa thì không thể nào di chuyển qua Chín Trời, Như Như Ý Pháp Môn không biết ngã tâm của tâm thiên ở đâu mà trở lại cội nguồn nguyên thủy.

Bài Thơ Hữu Vô Diệu Hữu.

Trong thanh dưỡng được đạo huyền,
Tìm trong chơn lý cơ thiên lộ hình,
Nhập định mới rõ cơ thiên,
Con đường nguyên thủy định thiên tâm ra.

Thần Tiên như một đại gia,
Trong thanh khí hạo hòa ca đại đồng,
Trời cao bình đẳng thiên phong,
Gió lành trăng sáng thanh trong nước Trời.

Hoa thơm xạ xuống khắp nơi,
Cao thanh phong thủy sáng ngời linh quang,
Gió bình thanh nhẹ chân nhân,
Thần Tiên tu luyện hóa hình Kim Thân.

Bầu Trời sáng tỏ chơn thân,
Vạn hoa cách cảm linh thần hiển ra,
Nào là châu báu hắng sa,
Nào là vàng ngọc mọc ra lộ hình.

Nào là thủy tú sơn tinh,

Nào là tinh tượng thần linh khắp Trời,
Bốn phương khí hạo sáng ngời,
Vô phiên vô não con người trường sanh.

Thanh trong cảnh trí thoát trần,
Bình trong nhất đạo linh thần tỏa quang,
Trắng hiển màu của bạch quang,
Vàng hình huỳnh thể cao sang tột lành.

Xanh như Thủy Trúc thái bình,
Đỏ như Xích Tử phát hình Hồng Mông,
Đen như huyền thể cao sang,
Thay nhau luyện đạo lại càng thông minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên
sư mới tầm được nguồn cội chơn lý nhất nguyên,
mới trường sanh hóa Hư Vô và hiện hữu theo
đường Dây Thiên Xích vô hình đưa ta đến và
đường hoàng đạo dẫn ta đi.

Bậc tầm chơn đạo Vô Cực Huyền Năng, lấy
đạo thực tâm ta tức đào sâu yếu giả, lấy hiển biết
văn tự tâm ta đào sâu trong mộng ảo giác quan.

Hư Không thanh lọc vô hình,
Vào trong cùng tột đại tình hiển ra,
Tột lành đại thể hiển ta,
Nhất chơn chánh hiển hằng hà Thiên Tôn.

Cúi đầu lễ Đại Càn Khôn.
Cha chung một thể đại hồn là đây.
Hiệp vào Vô Cực một Thầy,
Như Trời Trăng hiệp như ngày đoàn viên.

Hoa Trời thơm ngát Đại Thiên,
Bốn phương nhạc trỗi chơn truyền hiển ra.
Thầy là Mẹ, Tạo Hóa lại là Cha,
Ở trong nhất thể đạo gia vô cùng.

Bốn phương khí hạo Huyền Khung,
Thật là vi diệu vô cùng cao sang,
Thiên Tôn gọi Đại Niết Bàn,
Huyền huyền diệu diệu phát quang thể hình.

Nơi đây Đại Khôi Chơn Linh,
Là nơi Vô Cực thần minh của Trời,
Đẹp không tả hết bằng lời,
Thanh quang như thể tột Trời thanh quang.

Thân mình cũng thật cao sang,
Thiên Tôn ba sáu Thiên Hoàng bảy hai,
Hiển thần vào cõi Như Lai,
Mới thông suốt đạo không hai trên Trời.

Đến đây mới thật đại giác ngộ trong vô hình
ảnh tượng, ngoài ba mươi ba tầng Trời Thiên Tôn
Vô Cực Đại Linh Quang.

Không thể chấp có bởi đại đạo trong huyền
cơ ảnh bóng, không thể chấp không bởi đạo có
Diệu Hữu huyền không, bằng không chấp thì
tâm linh lạc vào cõi lạng không và tịch tịnh. Chỉ
có tâm sinh đại đạo trong ta mới chánh định, nó
sinh tâm như trung hòa thì hiệp toàn thân vào
chơn định.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thử đạo lớn biết trợ đạo nhỏ để tâm đức phục sinh, ta vô sanh đã có linh quang từ trong khối đạo đại thanh tịnh, như nhứt tu cho chính thì tự ngộ đại quang minh.

Nơi cõi siêu linh không chấp thiên nhân hay phàm tướng, vào cõi đại đồng mới thông suốt chơn đạo hình không, đặc tướng pháp thì biết chân nhân hóa thân vô tướng, đạt huyền cơ phải biết thiên kinh để minh cơ, đạo không nói người thông thiên nhĩ không để thiếu sót, cõi vô tình cho người trống lòng chơn giải hội thần minh.

Như mực thước lớn dạy ta trước khi ta nhập định, nghe được Âm Ba Đại Hồn vang dội cả Đại Càn Khôn, trong tâm nhĩ nghe được linh ngôn, thông thiên thì chánh thuần, nghe tốt lành để bình chuẩn thiên nhĩ hữu thông.

Bậc thiên sư biết trí tri nghe đạo lớn thì thông không mình trong vướng mắc, cũng không bắt cập cần thận, cần cần thận thận để mình thông, thiên nhĩ chánh định thì thấy nghe vào trong nhập định, nghe để tu cho mình chánh việc

không cả phạm phu. Vì nơi chánh giáo không dạy hàng ngụy tạo tướng pháp, cỗi vô thính không tẩy rửa lòng khó đạt thần minh.

Bậc quân tử nghe để đại ngộ tâm kinh, dụng đức nghe để huyền giải, nghe biết trong đại thể truy cứu sửa mình sai, người học Vô Cực chính nhân không bàn hữu cực phạm giả. Bởi cái đạo đại chơn nó không chứa cái ngụy tạo đi theo, nghe đến đó không diệt tướng thì không đắc được đạo vô tướng, còn bằng chấp cả hai đường tự diệt mệnh số của thiên cơ.

Trời dạy Kinh Đại Thừa mỗi lời ra có trong cây chìa khóa, học kinh để chơn ngộ siêu đọa tùy dừng trí của nhân hành, thi thì đậu Tiến Sĩ của Trời thanh, bằng không thì luân hồi trong Tam Giáo.

Đạo là đường lớn khép mở không chờ đợi và không vị nể một ai, vậy mới gọi công bằng của Như Lai chấm thi cho bậc đạo vô tướng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư là đi vào Trường Đại Học của Trời là chấm bậc đại minh thông, nơi chốn Hư Vô không bàn kinh hay luận trí tuệ, chỉ chứng bậc lục tâm thông đại trí huệ tròn đầy, không phải là ông Thầy hay học trò thì không đắc, ai đủ tâm chơn thì đạt thật, ngụy tạo thì thôi về, cũng không chê hàng nhà quê hay chế tài người bản nhân, tâm đạo ngộ thì lãnh hội, bất ngộ thôi về nhân, cũng không nịnh bậc đại căn kiếp xưa là Tiên Thần hay Phật nhân tế thế, đậu thì vào lầu thông trí tuệ, rớt thì trở lại làm bậc phàm nhơn. Ấy mới tỏ ngộ đạo chơn máy Trời công bằng chánh đại, Trời thi trí quảng đại, Phật thi bậc thông suốt huyền cơ.

Đến đây bậc đạt đạo rồi mới biết nghiệm mình trong mực thước, thông lại mực thước cho mình được không để thiếu thần minh, kiểm soát mình không để thiếu sai trong Minh Kính, ra công tu chính tự hóa thiện nhơn tâm, dù nghe biết ta soi trong ngàn năm trước tạo đại cơ duyên tự ta đi nhập thế đi giải cơ duyên trong trọng

trước, giải được nhân quả đó rồi tạo phước để lành trong.

Đến đại thi ta tự biết thật chơn ta mới tiếp được chơn đạo vô hình, bằng còn một cái phàm sơ sinh máy Hư Vô không mở lối, cho dù cái lỗi từ ngàn kiếp nay nó lại hiển thông linh, việc không còn trong kiếp trước nay hiển rõ trong cõi vô hình, ta biết được oán kiếp phải tìm chủ nợ trả cho xong, hễ giải được thì đạo hôm nay mới thoát tướng pháp của cõi đạo vô hình buộc trói, mọi nhân duyên trong ba ngàn kiếp nó như bóng tối của ta, cho dù ta là ai trong quá khứ mỗi thiện ác, nghiệp đều hiển rõ trước máy thiên cơ.

Đến đây bậc cho mình là thiện trí thức nhìn vào trong thì phát lạnh phát sợ, ta nợ cái ác của ngàn nhà tức là ở trong chùa nợ cơm áo của Phật Gia. Nếu ta không trả xong thì làm sao đắc thành chánh quả, không lẽ tu suốt đời đến đây lại thôi đạo hay sao.

Sự thật đã hiển chơn hỏi người tu còn gì để nói, ta vào nhập đạo vô hình máy Trời hiển rõ hết chơn, biết tường thông lại ngồi sám hối, không chịu hóa nhân đi trả duyên để trả sạch

nhân duyên thì không bao giờ hết tội, rồi bảo ta sám hối thì ngàn nghiệp xưa sẽ sụp đổ, tội nghiệp cho người mới thoát ngu lại trút thêm cái khổ ngộ. Tại sao không nhập thế tạo thiện duyên để trả cái nợ của kiếp vừa qua, có trả xong thì nợ mới lành.

Còn luận tu vòng được tu tắt thì ta được giải thoát trí tuệ đó là loại bèo mây tu trong bèo bọt, “trong nước chứa bọt thì nước ngọt đâu sanh”, ta thiếu nợ ngàn nhà không lẽ ngồi cầu nguyện cho nhiều rồi nó trả hay sao?

Trước máy huyền cơ đại công bằng có trả thì có thoát, sự thật không ai có thể đổi được, đừng tính như bèo bọt nước mây trôi. Vì cõi chơn vô hình có đủ chơn thật thì nó minh kính, còn nguỵ tạo trong tâm tính thôi về làm lại một kiếp của chúng sinh.

Còn người tu chấp mình đúng quá, đúng ở kiếp này vậy, có tới nơi mình thấy là mình sai trong quá sai ở trong tâm quá khứ, đến chơn đạo vô hình rồi nhìn cho đầy đủ, chỉ biết cúi đầu và không còn lời để nói trong đại khối tự nhiên.

Cho đến các vị Đại Thánh Thần Tiên và Chư Phật trước khi nhập học Vô Cực vào trong máy Trời kiểm soát hiển rõ nguyên thân và muôn ngàn tha cái thức, còn thấy mình thiếu công đức không đủ điểm đạo để về không.

Nên mới tu vòng để sửa sai và bồi công lập đức và họ chịu trở lại thế gian để lập công cho đủ tròn đầy, không thiếu sót mới dám vào trong Máy Vô Cực Đại Linh Quang. Người chỉ ta sai ta không nhận còn hờn lên và trách mắng nữa, đến cõi vô hình máy Trời tỏ cho ta thấy rất chơn và rất thật.

Bậc Đại Thánh Thần Tiên Phật còn cúi đầu còn cúi đầu thấy chưa đủ công đức để cho mình hóa duyên thành Phật, xin làm việc trong cõi vô hình để lập công bồi đức để trừ lỗi kiếp ngàn xưa.

Như Địa Tạng Vương khi đắc thành Bồ Tát Ngài vào xin Đức Chí Tôn để học đạo vô hình để trở thành Kim Thân Phật, khi qua máy Trời kiểm soát hiển ra xong thì người nhìn vào trong phát nguyện, vào âm dương giới để dạy các linh hồn chưa đủ thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Như Phật Thích Ca khi vào máy vô hình mới biết hóa thân từ A Di Đà kiếp trước trở lại, kiếp này quờn đạo, trước khi nhập diệt còn thiếu một ngàn tập kinh văn chưa viết xong, nên kiếp này hóa thân vào Thích Ca viết cho hết và viết cho đủ, cho chúng sanh biết đạo hưng chánh Tam Thừa, sau đó độ được bậc thiện trí thức mười muôn về đặc tịnh Cực Lạc. Đến khi Long Hoa Đại Hội sẽ tròn công đức vãng sanh thành chánh quả Vô Cực Tam Thừa.

Còn Đại Bồ Tát Di Lạc là con một của Đức Chí Tôn khi vào chứng đạo vô hình mới thấu thị là bậc đệ tử ruột của Như Lai Tổ Phật, có sứ mạng lâm phạm viết lại Tam Thiên Vô Tự Chơn Kinh và Hữu Tự Chơn Kinh. Sau đó thành chánh quả Vô Cực siêu thoát tất cả Thiên Chơn, Thiên Tiên, Nhân Thiên đồng thành chánh quả, trong cái Hậu Niết Bàn Phật Di Lạc lập ở Nam Bang.

Lập Hậu Thiên Niết Bàn cho thế giới Hậu Thiên, cho quả địa cầu thuần dương đạt đạo và có sứ mạng phổ độ vào kỳ cuối để lập đời Thượng Ngươn trở lại cho nhân sanh sống trong sự thái bình tu đạo, sung sướng như Thần Tiên Bồng Lai Tiên Cảnh ở trên Trời.

Sau các Vị Thiên Nhân tu ngàn năm đạt đạo Thượng Đế và Phật Tổ Như Lai chuyển quả tinh cầu này về Thượng Giới cho toàn cầu chứng quả thành Tiên Phật đồng hưởng thanh nhàn Cực Lạc như Tam Thập Lục Thiên.

Còn Đức Quan Âm khi vào đạo lớn vô hình xong Ngài thấy phụ nữ trong thế giới chưa có ai tu thành chánh quả, phần đông chỉ tới quả vị Bồ Tát và Tiên Nhơn, Ngài không lỡ siêu linh về Vô Cực Đại Đạo, nên phát nguyện cứu khổ chúng sinh đồng thành Phật đạo. Sau đến Long Hoa Đại Hội thì người đạt Công Đức Vô Thượng Chơn Sư.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Được liệt vào Diệu Âm Phật siêu thoát Tam Giới Niết Bàn Đại Thể là Đức Quân Âm sau một ngàn (1.000) năm Thánh Đức và Đức A Di Đà và Địa Tạng Vương Bồ Tát, sau một ngàn năm (1.000) Thánh Đức thì đại đạo đắc thành công viên quả mãn.

Đức Quan Thánh khi vào máy vô hình mới thấy đời này đủ công đức và trí tuệ được đắc Phật Già Nam Phật, nhưng đời trước từng hàng mã thao quân giữa sa trường trăm tướng, nên Ngài xin được làm việc trong vô hình Tam Giới để xin độ quý thân để tròn đầy công viên quả mãn. Đến ngày Long Hoa Đại Hội người được tròn chánh đạo kỳ ba.

Tất cả Vũ Trụ hể đắc đạo đều phải vào trong Máy Hạo huyền cơ để thi tâm linh và thành chánh quả, và các bậc giác ngộ tự nguyện làm gì tùy theo sự giác ngộ và trực ngộ của mình để công viên quả mãn đời đời.

Ta tạm viết một số vị có liên quan chánh sự, còn rất nhiều vị đã hóa thân xuống trần gian thành các nhà lãnh tụ và các nhà lãnh đạo tinh thần trên thế giới, trong các quốc gia hiện tại vẫn

chưa giác ngộ mình là ai và xuống đây để làm gì, và làm công đức gì để bù đắp lại sự thiếu sót của kiếp xưa, và một số Đại Đệ Tử của Tam Giáo Ngũ Chi xuống trần lập công bồi đức để hưng chính công đức của mình, để đi về tu với Phật Di Lạc để cho kịp chuyến đò Long Hoa Đại Hội, không ngờ lâm phạm lại vào những nhà cự phú và những gia đình trọc phú giàu sang, và những vị thành các bậc học sĩ có quyền binh trong tay. Vậy kiếp này xuống không lập được công và cũng không về với Phật tu hành thì khi tuổi già sẽ bị thôi hóa vị đời đời trong máy thiên cơ.

Cho nên đạo là sự chơn thể để đạt thật, hãy tự đánh thức mình trước khi ta làm chúng sanh ta là ai vậy tự hỏi nầy ta, và sau măn kiếp này siêu hay đọa ta sẽ ra sao và chúng ta sẽ đi về đâu sau khi ta già và đi vào cõi quá vãng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trong một kiếp ta chưa ngộ thì sanh tử chương chưa thông,

mỗi chướng trong ta chưa sạch lấy gì để ta sinh tâm để giác, còn sanh tử chướng vướng bệnh nghiệp làm sao cái thân già mà lại yếu, làm sao ta liễu ngộ được đạo lớn của vô thường.

Đạo vô hình là cánh cửa của huyền vi có thông thần hữu tướng, ta giải được cảnh sanh tử chướng, còn liễu ngộ tướng thì sao nó cũng là ta và ta từ đời Thượng Nguyên Vô Thủy nó không thể rời ta và ta cũng không thể thiếu trách nhiệm với nó.

Tâm linh ta với ta tuy hai những sống chung một thể để độ nhất thân muôn cảnh hữu trần, lấy gì nuôi thân để chứng, ta phải học đạo thần thông thần của Thiên Sư Di Lạc để hồi quang phản chiếu lại chính tâm ta.

Đẹp tà chánh để ta học trung dung để tâm trong bình giải, có được tâm chơn quảng đại mới có lối thoát thai lòng, thiện ác cũng không để vào trong là dơ tánh giác ngộ, không chấp không, cũng không luận có để tâm trong thấu cảnh huyền vô, huyền vi.

Không tướng bên ngoài bên trong không chấp để không tướng, tướng bên ngoài bên trong

không mơ mộng để không tưởng, tình bên ngoài bên trong không so sánh để thông tình. Có được tròn đầy thể đứng thì tâm linh mới phục sinh.

Bậc thiên sư làm cho được để trong ta kỷ cương mực thước, làm cho được để dạy tánh ngộ pháp lý văn kinh, làm cho được để trí tuệ thông minh trong vi diệu. Có phải mình giúp mình mực thước lớn lâu thông.

Bậc thiên sư có tầm nhìn bậc đạo, không pháp chánh ngôn làm sao tâm lý sanh chánh đốn, bậc đức không phát chánh lý làm sao tâm lý sanh chánh tư duy, bậc nhân không phát chánh tinh tấn làm sao dạy chúng sanh trong đại tín, bậc trí không phát chung thủy làm sao trong ta phát đại thủy chung. Tu là tiến mỗi việc phải hóa trong diệu tâm mới tiến, luyện là tình chơn như, không theo luyện sanh cải tiến lương tri.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc không học đạo không phát trí tri, đức từ bi ở đâu nó phát, có phải thuần chánh hành để tâm đạo lại lai

sanh, đạo mới sanh trong trí tuệ lập đại thể cho nó đức bi, tâm mới sanh trong tánh pháp lập chi dân cho nó minh triết, tánh mới sanh giác ngộ chính lương tri cho nó phát huệ, thông lý ấy là luyện mình giữa thế để tâm đạo phục sinh.

Bậc thiên sư trong tâm đó phát tình dạy cho nó chánh định, chánh định lớn là yêu nước phải phát thành diệu dược để định dân. Vì mỗi người nhân sinh ra đều thụ ơn phong vũ và sự huấn dạy của quốc gia, nên tài để ái quốc an gia.

Bậc thiên sư nhìn sự tình lựa là tình yêu nhân loại giữa tình người, hơi thở trong nhân sinh quan từ người này nó nuôi sang người khác, có liên quan tinh thần trí tuệ phải bảo vệ trường sanh, sống tạo khí thanh giải bỏ tranh đấu xảo, nhân trong xã hội làm tròn bốn phận. Sự tròn đến lý hội của chơn như.

Bậc đạo không tranh để thanh tâm trong mở trí, luyện thần phong mỹ quá tất cả đến với mình, như Thượng Giới sống trong khối đại thần minh, đãi nhân thuần phong hóa để luyện lễ kính luyện tâm trung đạo.

Người nhận được thấy cao nhân khiêm trong kính cần, người nghe qua thấy cao kiến thấy dịu mát lòng, du lực bốn phương đến nhìn cao phong đẹp lạ, lịch thanh tao nhã người lạ cũng kết giao tình.

Tâm văn hóa hồi sinh thần linh trong ứng hội, mở trí tuệ văn chương Thần Tiên tao phùng gửi, tu chính kinh thương tâm điền phát phúc để hồi nguyên. Sanh tử chương không cản ngăn được hàng phát trí tuệ, địa vị chương không ngăn được mực thước lớn của Tiên Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trí đại tri bình chuẩn được chơn lý sống người ta, tâm pháp huệ thần minh trong biết cảm hóa, bậc thiền sư thượng trí tri tự nhiên mực thước thành phép lạ, định đạo ta và thuần tiến được đạo người, trung chánh thuần nguồn chân lý đến chung vui, tu là luyện rồi rèn trui thành vàng cao giá.

Bậc thiền sư không truy trong thiên hạ, chỉ truy tâm trong có cả kho Trời, biết thông tri đời sống mới tròn đạo làm người, ngay chánh tính biết vui không thiếu sót.

Bậc đạo đức không chấp tà lẫn chánh, học trung dung cứu cánh tâm chơn, thoát cả hai khối dục giận hờn để tu chơn cho chánh đức, đường đạo lớn là trung dung phát ra đại trí lực, không chấp nhân thanh trước để tạo phước ta chơn.

Bậc thiền sư như người uống ly trà biết thấu hiểu trong tự nhiên thông đạo lý, trong trường đời có không biết bao nhiêu sự ngộ đạo không cần vào các cửa giáo chùa chiền mới thật đạo của chính ta.

Truy nghiệp thì ra tâm minh thấu hiểu huyền cơ trong đó, đạo là trung dung mềm quá thì yếu, cứng quá thì căng, bằng đem trí quá cân phân thì tầm ra mực thước của đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Không luyện mình thì sanh tánh biếng nhác,
Luyện quá cương thì sanh tham dục cầu kỳ,
Để cân bằng là mực thước chánh thi,
Cân bằng đủ thì trong trau bốn tánh.

Nước đông quá thì biến thành băng lạnh,
Còn đun sôi nước ấy sẽ lìa,
Để trung hòa là mát mẻ không chia,
Thành quả kết dây trung dung đạt lý.

Người luyện tánh như pháp nhân trí thủy,
Bình để hòa thì tâm lý mới thông,
Được trong ly uống được sẽ mát lòng,
Không chấp có và không về trung đạo.

Đạo thật lớn cũng khởi từ trung để lập bảo,
Trung không cầm lấy thủy ở đâu nâng,
Bình có chung thì thủy ấy cao tầng,
Trung bình lý thì thủy nhân mới đến.

Bậc thiên sư nhìn khi tâm khảm thông tự nhiên ta thấy biết, vậy sự thấy của ta để nhãn thông minh thấy biết, thấy để thấu triệt minh triết để thấu thủy cung Trời.

Nhìn vào cảnh thông tâm để thông minh tình và lý, trong mỗi cái nhìn thông thị tâm lý trí minh thông, thấy đến đâu thân ta nhớ lại vị lai hay quá khứ, tiếp tục nhìn xuyên qua hàng Núi Tu Di tâm.

Tới đó muôn cảnh Thần Tiên luân phiên biến hiện, có những cảnh có tình thì ta tưởng để mình đi, bằng cảnh vô tướng phải học để lòng không chấp tướng, cảnh không người ta phải vượt nhân để vào tận nhà Trời.

Có những việc thấy để biết mà thấu triệt phải biết bình giải, như biết phân thân trong cái thấy không lộ cõi huyền vi, đạo là sự huyền diệu và huyền bí, sự bí mật trong linh diệu ta được tham khảo với Ân Sư, không nói với những tục tử phàm phu, nói với phàm phu huệ tâm của ta khép lại. Đó là phạm luật Trời, là mất cơ hội lớn tu chính ở các cõi Trời, bằng không theo Minh Sư mình không liễu ngộ.

Mỗi lớp dạy phải lên mỗi pháp cao đều phải được chính thuận, Minh Sư gặt đầu thì đạo trên mình và Hư Vô mới chứng, bằng Chơn Sư lắc đầu các cung khép lại tự mình lui. Tới đây mới thấy biết “linh bất linh tại ngã” Trời lớn dạy người có ẩn ý huyền cơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Có nhưng khi thấy thanh quang và và các cực chuyển biến, cõi vô hình thị hiển lại lấp mất hết các cửa huyền vi, bầu khí quyền đổi thay các cung Trời tịch lặng, con phải biết hỏi Minh Sư để tìm ra cơ ngẫu để hiệp lý với các cửa siêu nhiên. Người mới phát huệ nhãn thì thấy ta là Thầy của thiên hạ, khi thiên nhãn thông mới thấy thiên hạ nhà Trời là Thầy của chính ta.

Bậc thiên sư nhìn tư chất người sống ta biết họ đạt bao tầng trí tuệ, và căn cơ cốt cánh nói năng hiển như trước máy huyền vi, bình lý để truy không phạm thấy thì vô ngôn chi giáo, biết thật tròn là không tiết lộ sự thấy biết huyền vi

giữa mình thấy việc họ. Được vậy thì huệ của mình bên thần huệ trong thanh tịnh, thấy và nghe đều bỏ để thấy nghe biết vào trong cái đạo của mình.

“Thiên Thượng học đại thông thiên thì hạ địa để lòng trống” như Thầy khờ không biết nói dối lại giữ đạo lớn của hư không.

Bậc thiên sư nhìn việc đời biết đó bỏ đó cho lòng trong thật trống lòng, làm tâm sinh kế không nên vay nợ miệng ăn trong chùa và ăn trong xã hội, ta nuôi ta thì vượt khỏi Máy Hạo của luân hồi. Vì cái ăn mà vay trả kiếp.

“Kiếp trước làm Vua phung phí cho đủ sức, kiếp sau làm ăn mày để xin lại cái mình bỏ đã qua”.

Người đạo mượn thước văn mình nhưng không dùng văn mình trong bạo lực, đừng đi thi trong tội cực làm sức hai lực chọi nhau, trung dung là cao đạo khi thân ta còn tại thế, còn học siêu xuất là khi ta bỏ xác trở về nguyên bốn hồi nguyên.

Vì vậy việc thấy biết không đặt ta vào phàm hay là thánh, phàm thì giả ngu để tránh, để đi

tâm cứu cánh của chơn linh, có giả ngu tránh loại cường phu, không để tâm chấp vào thanh hay trược, trong lòng đã phát tiềm lực theo tâm tu để mực thước đạo ta cao.

Đổi cái phàm phu để ta vào trong có thời gian tu chánh, xả bỏ cho nhẹ lòng để việc nghe thấy huệ thông, bớt việc đời để tâm an tự ta tâm chơn lý để hội.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không chấp phàm phu để không tới đến đến chơn nguyên của mình vậy, đạo thanh tịnh là lòng người tu phải bớt các tục duyên, như trắng hiền luyện trong trắng cho ta thanh đạt sáng, mực thước cả hai Thái Cực để đánh thức hai khối chánh và tà.

“Kim bất khiêm để dũng tiến trong thanh tâm tịnh, nhẫn biết nhường để thế đức nấu thuốc linh đơn”. Không vì người thị ngã mà dục tâm ta tranh tướng, không vì người tạo uy danh mà làm chướng lối ta đi, không vì bản ngã mà làm ta

lùi trí tuệ. Ta hãy đơn giản hóa trong sự tu hành thanh thản để mình nhân.

Biển đời đục ta lắng lòng trong cho sạch trước, cảnh đạo thanh ta lắng tướng trong thanh, tình đời loạn ta bình trong mọi phương vị. Nhất đạo là đường của người biết dụng trí mở lối được mình đi.

Bậc thiền sư nhìn phàm trí đục tức ta tỉnh lý để thanh lọc, phàm tánh đương tranh ta ngộ đạo để du vân, tầm được lòng trong trí loạn ngoài phản tỉnh, nương thế đời tâm tầm phương sách để mình linh. Tiềm năng đó chỉ có mình tu chánh mới biết tích lũy, nhân sanh quang phi thị bỏ ngoài tai.

“Nhân không chánh vô tâm để chánh như đại hạnh, nhân biết nhường làm cứu cánh để mình an”; Người hữu tình tu tướng nó là âm thanh sắc tướng, ta đại tình tâm lý cao thượng để khai minh, tình tướng giả không bao giờ đạt Phật, đạt Đạo, dối gian lòng là đi trật lối về nguyên.

Còn chấp đúng sai còn phàm phu giả tướng, ngã mạng chưa sạch là ngại chướng lớn của

người tu đạo chứa vô minh, đời sống ta biết bình thì tâm linh mở lối, đạo trong tâm người lãnh hội phải vô vị với nhân sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người giỏi tu phải biết thời thế để tùy thời an định, từng thì ngã trung dung vào đạo lớn vô hình, như mượn cảnh ấy mà luyện không ta trong tất cả, còn khi phát tha tâm thông phải biết lý cho nó hội để biết xa trong muôn ngàn kiếp hiệp ý Trời.

Tha người để mình thông, tha mình để mình tỉnh, tha quá khứ của ta để xóa tâm ma chấp của luân hồi, tha vị lai của chuyển thế để xóa hết cảnh vị lai và quá khứ.

Bậc thiên sư biết định lý Trời buộc ta vào trong máy thiên cơ dĩ định mà không có ai che giấu được, nay ta thi đại ngộ hiểu được trí tuệ xóa hết vị lai quá khứ của thế gian làm cho ta nan sử trong muôn đời.

Khi xóa sạch hết tâm ta mới bắt đầu trở lại sự tu của kiếp này gặp Thầy Di Lạc trong hiện

tại, lập tâm hiện tại rồi nhập định để tha tâm thông thật trống, khi vào trong những việc học huyền cơ để mình đạt, dọn được tam tâm tức nhà dọn sạch rác. Có tu sửa như vậy lại căn nhà trong mình để thành dinh đường của bậc Phật đại gia.

Tha bên ngoài cho bên trong phát đại trí hải, tha cho người cho bên trong phát đại trí tuệ, tha cho kẻ thù tức rửa sạch tâm quá khứ ác nhân của chính ta.

Sanh mỗi việc trần việc sanh mới thoát ra cửa tử, sanh mỗi niệm quá khứ, việc quá khứ mới lộ cửa Như Lai, sanh mỗi vị lai việc vị lai cho tâm trở về hiện tại, không luận mình khôn để giả đại, giả mình đại để đạo mình cao.

Mở cảnh trong không nghe cảnh ngoài làm tâm động, ngộ cảnh trong không tướng cảnh ngoài để tâm diệt sạch nạn khổ tai ách, giác được trong không lòng mê danh vọng mới bình đẳng tâm, thành ở trong không thị ngã giả tướng ta là ai để diệt tâm chướng. Có được trống lòng mới giữ được tha tâm thông cùng đạo vô hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thấy tất cả bỏ đó như không thấy tất cả, biết tất cả bỏ đó như chưa bao giờ biết, hiểu tất cả bỏ đó như chưa từng hiểu. Có làm được vậy mới minh diệu nội tâm, cái không hiểu nó sanh ra cái hiểu của ta.

Bậc thiền sư tha để trống lòng phàm luyện trong không vướng mắc, tha để thông cảm nhân luyện bên trong đại lực thượng nhân, tha để mình mình chơn lý luyện trong cho cùng lý tận tánh, tha để diệt tướng ngã luyện trong để đạo thượng huyền vi.

Bậc thiền sư tha bên ngoài một bước đức trong được tròn đầy, tha bên ngoài một lý đức trong thông chơn thiện mỹ, tha tất cả không truy lòng, dứt tất cả thanh lòng mới được thành y.

Nước thanh được ngọt là nhờ tha khứ bèo lẫn bọt, nước thái được bình nhờ cao y đức để quang minh. Đại đạo bất sát nhờ đại tha bất chiến, đại đức bất tranh nhờ đại ngộ của vô danh.

Bậc thiên sư công cao gặp đại thù biết tha để
cao công đức, danh cao gặp đại nghịch biết thứ
để cao công quả, nhân cao gặp đại sỉ nhục biết
nhường để cao dũng trí, đạo cao gặp đại bất
tướng biết khiêm để cao chánh niệm. Được vậy
mới biết dùng niệm thường niệm và vô biệt niệm
để Hư Vô.

Bậc thiên sư thấy cảnh éo le để giải bậc chơn
vô chấp, cảnh oan gia để giải bậc trí vô tranh,
cảnh ảo lả để giải bậc lễ vô nhiễm, cảnh quang
co uẩn khúc để giải bậc đạo chánh định, cảnh
hùng bá để giải bậc bi vô tướng, cảnh rắn đe chử
rũa để giải bậc nhĩn vô trần, cảnh đau khổ để
giải bậc nhân vô tướng, cảnh ép tình duyên để
giải bậc ái đại dung.

Hữu cảnh sanh tình, tình ta chơn vô ái,
Hữu trí sanh tranh, ta trí vô trần,
Hữu tình sanh giác, ta đạo vô thính,
Hữu cảm sanh dục, ta nhân vô oan.
Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đó làm người biết mở đường trí tuệ và dọn cảnh thế gian tâm, mỗi bài thi đến là một bậc thang tiến hóa, sanh tử đọa giải thoát chương thì dứt mê tâm.

Người dùng tướng cảm ta, ta chỉ nguyệt vô tướng, người dùng tướng cảm ta, ta chỉ tâm vô sắc, người dùng tình cảm ta, ta chỉ diệt ma linh cảm.

Phàm có tình có tướng, ta vô tình vô tướng, phàm có sắc có thái, ta vô sắc vô thái, phàm có dục có vọng, ta vô dục vô vọng. Giải ngã cảm tướng thoát được lực luân hồi.

Bậc thiên sư nhìn người dùng ổ buộc ta, ta thanh ô độ ổ, người dùng khổ buộc ta, ta cứu khổ độ tha, người dùng sỉ nhục buộc ta, ta đại lực tâm cứng vượt ra.

Bậc thiên sư không nên trong mình trong biển ô, không nên chìm mình giữa tình ô, không nên đắm mình trong biển dục, không nên cột mình trong thiện ác, không nên giết mình trong oán nhân duyên, không nên thối mình giữa đại lễ, không nên chê mình giữa hạ ngu, không nên thù mình khi phạm lỗi, không nên đổi mình

trước công chính quốc gia, không nên giam mình trong thế loạn, không nên chối từ mình khi đắc đạo, không nên luyến tiếc lúc được siêu, không nên mỹ miều trước đám cướp, không nên chê nhàn trước đại chúng sanh. Đó là người biết dùng “cung kính bất như phụng mạng”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Lợi Hại Của Bản Tánh

Tánh phát thông minh hại là dục lớn theo về, tánh phát linh khôn hại là thần tướng đeo đuổi, nhan sắc tuyệt trần hại là tài nhân tranh đoạt, danh vị tốt quyền hại là tiểu nhân ám muội, giàu sang đại địa vị hại là trộm cướp rình rập, tài ba xuất chúng hại là phi thị ngọp tai, anh tài hào kiệt hại là tráo đấu lường tranh. Nên bậc đại trí tuệ mực thước để bình chuẩn lại lòng mình mới thoát ra các mối hại mà phò trợ đạo lớn để thành chánh quả.

Bậc thiên sư được thông minh thường giả ngu để trí hóa, được nên công thường giả đại để thần minh, được nhan sắc thường tàng phu để đức chánh, được danh quyền thường phạt phải công minh, được giàu sang thường tiến cử hậu nhân để bố thí, được tài ba kiêm cung để lễ nghĩa, được vô địch biết nhường người để cao nhân chính đức của mình thành.

Công cao biết khiêm để công chính, lý cao biết minh để công lý, tài cao biết khiêm để thái bình. Nước được người này là đạo nước an tịnh.

Nhẹ lời nói để mình hòa, khiêm lời nói để mình nhỏ, nhường lời nói để mình nhân, an lời nó để mình nhân. Bậc quân tử ngôn chánh được thì nhân trung chi quý.

Trong soi tâm đức tự an, ngoài kèm tánh đức tự ái, truy trong tánh đức tự linh, ngoài thông tánh đức tự minh. Bậc quân tử được vậy là đạo của người nhập định.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền sư giáo con không quá nghiêm để con mở trí, phạt con không quá nghiêm để con thông lý, dạy con không quá khắt khe để con chính thuận. Còn thần túc thông được minh thông trong vạn lý, nó như cây đèn trí soi cho các huệ thấu ngã huyền cơ, truy để nó cùng lý việc nó truy cho tới tâm minh thị, như ngã xưa đường cũ minh lộ để tường vi.

Mỗi cái thông trong nó tỏ ra minh đạo thí hiển, mỗi việc thông thần tự biết chánh diện của đường đi, nó liễu ngộ vào trong để học đạo đến cùng lý tận tánh, mỗi sơn minh trên Trời nó biết an đánh hóa cảnh để minh thông.

Vào phàm sống biết đủ để an rồi tri tâm linh trù phú để học, hiểu được lực siêu nhiên của Vũ Trụ biết kết thể để vào, nó lễ kính rất cao cho dù trong lời văn để trí, nó không tự thị vì thông suốt tình lý của nhơn tâm, nó tu trong thâm lặng không cho mình tự cao diệt bỏ hiếu thắng, nó biết đạo là đường nên nhường đường cho thiên hạ được đi trên đỉnh ngộ cao minh.

Nó có khối tình như liên quan từ thời vô thủy của Tạo Hóa mới sanh, nó có đại trung nên cao quý bậc đức trọng xả thân, nó có chánh thần nên thượng nhân không chấp tướng, nó có tâm thiên ngộ không vướng mắc việc thế gian.

Trong nó hội khí huyền quang, ngoài nó biết thanh bình trí, việc có không là tạm truy cứ cái chơn thể để mình siêu. Không buộc tướng nên muôn tình bình trong đạt cao thượng, không sợ chướng để tâm hướng thượng đắc kết Trời giao.

Lý từ đó thanh cao không buộc nhân học hay là không học, thanh nhẹ như chiếc cầu vòng để lọc trí hậu nhân, nghe tiếng đờn nó thấu ngộ thanh chơn hay dục loạn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Hồi chánh tâm nó như mây lành bao phủ Trời thanh đưa Thần Tiên qua lại, thành thật để không phạm chánh ngôn trong nhân đại lễ, bình lòng trong không chê chấp nhân đọa hay siêu, biển tình lớn

nó yếu như đại yếu trong giải thoát, một khối đại yếu sanh ái lớn để đạo lớn vị tha.

Bậc thiên sư nhìn cây đèn trí trên cao chiếu xuống nó minh trí cái tối ở bên trên, hàng tinh tú nhỏ chiếu lên nó dạy minh bóng tối bên dưới, để bóng tối của lương tri không giả dối đi vào, nước lớn nó biết đắp đê cao để giữ đại lực của nước, thủy chung như nhứt mực thước mà lại chẳng cầu kỳ.

Bậc thiên sư nhìn nó rộng biết truy hẹp hỏi nó dạy thanh nhơn để trí, nó không chê mùi nhân vị để cùng lý được suốt thông, nước xuống nó vào trong biết đắp đê chứa thủy, muôn ngàn sông hồ nhập đại thể bồi tô.

Bậc thiên sư nhìn nó không ghét bậc thông minh để thông minh tự trí, nó không chê hạ tiện, để hạ nhân tu luyện đạt đại tri, vào thế nó thuận đạo tùy để an nhi hay biết dịch, gặp đại thù nó tha, gặp đại nghịch nó giáo. Cho cả hai đủ Đạo Trời tròn công đức làm người.

Sống nó cứ mực thước văn minh cao mình được quý, khổ nó biết rèn trí để học đến thanh cao, gặp kẻ té nó nâng cao, gặp người nạn khổ

nó giúp. Không đòi công cũng không chấp đức để nhân hóa nhân trong một kiếp làm người.

Bậc thiên sư cái thân tâm dù trường sanh ngàn năm cũng là sự đi và tiến hóa, mượn một thân tu của một kiếp tu chính cho thân đại hoàng ân.

Nước không ngợp người dân không sanh nghịch chướng, tin không ngay xin bậc thượng sửa bóng tối ở trên mình, đừng hỏi sự công minh, mình minh thì văn minh tự kết. Như nhân của dương khí hợp thì âm thuận pháp theo sau.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Từ xưa nay lý xuôi để giải cái thần tức thông trong mơ hồ của những nhà chưa đắc đạo, rồi lập ra muôn ngàn cái hồ dù mạnh như mãnh hổ, hổ vào hồ mấy ai được lèo lên.

Thần tức thông là học cái đích bên trong tu chơn để dưới, dưới công được viên dung thì quả mãn ở trên Trời, còn đại ngộ đạo lớn của Trời thì

vô ngôn, thì bậc đại giác bớt lời, mực thước lộn làm người bơi không bao giờ đến bến.

Bậc thiên sư nhìn trong biển lớn tầm nhìn xa của con sò con hến chỉ thấy bờ thấy bót biển mỗi ngày qua, đâu thấy lực của con đại tuần mã bay xa hiểu lại.

Trường đồ thi mã lực,

Tột cực hiển rõ đến lòng nhân.

Bậc trên có chứng thần đạo phong thì đại lực, bậc trị có chứng nhân chính thuận thì đại cường, bậc tri có chứng đức thần tức thông khai tiềm lực, thông trong mới giải các cực thoát ngoài chơn đạo mới thật định thăng hoa.

Tự nhiên không ai dạy chánh đức, đến cực thì thông lập đức, tự nhiên không ai giáo chánh đạo thoát cực tiềm năng phát pháp lực minh đức của bậc chí nhân, mở các huệ thông mới đủ tiềm năng vào trong Vô Cực, huệ là thiên chức còn tiềm lực phát đại khối linh quang.

Bậc thiên sư chưa học cùng của các lý thì chưa ngộ đến chỗ tận tánh của Như Lai, như người mới ngộ chỉ nhìn kiếng rồi nhìn trong nó hồi quang phản chiếu, còn hàng thông lực huệ

như cạo sạch đằng sau tấm kiếng, chơn lý đến cùng thì tận tánh hiển Minh Châu.

Bậc thiên sư nhìn áo mao y nhân không cần, chỉ cần mực thước cao giải hóa, chức sắc danh uy không cầu, chỉ cầu đại thức đi vào trong. Đến đó mới biết hai cực nhẹ thì bay lên nặng thì chìm xuống.

Phàm và Thánh đề tu dưỡng, đạo là thượng đề siêu hình, các cực có lực đề phân linh, linh được thì cùng lý, hiển Linh Châu Vô Danh Thị tức đạt vào tận tánh lý của Hư Vô.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Các cõi không tên được vô danh là nhờ người không tranh đại ngộ, nơi chơn đạo vô hình được liễu tánh mới thành công.

Bậc thiên sư nhìn lại chín cõi Thiên Pháp Môn và mực thước có khác, như đi đường dùng xe khi, vào biển phải dùng thuyền, muốn đăng thiên thì đăng vân, vào sâu thì độn thổ. Kẻ chấp

mê chỉ dùng xe bao giờ mới dám sang qua biển bên kia.

Còn thuyền to không lẽ chạy được ở trên bờ cạn, đến đây cõi Trung Thiên một tỷ tám trăm triệu (1.800.000.000) cây số, sáu đường khí hóa đôi bảy cực nối liền nhau, còn vào các cõi thanh cao lũy thừa tỷ lần như vậy, không lẽ ngồi đây thấy biết một chút kinh văn mà sang ở được một thế giới bên kia.

Khoa học cũng muốn thông công để đi vào trong đó, vật hữu tình vào cõi vô tướng cháy sạch hết không còn, còn phàm ngã mang theo đó nó nặng quá thì tâm hồn chìm xuống, vô tướng nhẹ bỗng hút thân lên mới thành trưởng ở Đạo Trời.

Bậc thiên sư nhìn nơi cõi không tên không chấp kinh văn luận ngữ nữa, chỉ biết thay đổi cực của tim mình phát tiềm năng của chính tim mình là sức tiếp vạn năng.

Trong có chánh thần luyện thần cho thanh đề trí, trong có chánh lý luyện mực thước cho đủ thanh quy, trong có chánh linh luyện cho minh

các cực để giải thoát cực, thông lý đạt tình minh lực đối cực để tiếp Hư Vô.

Thế mới gọi là cùng lý tận tánh, thế mới gọi là chơn đạo vô hình, thế mới phát chơn Phật vô tướng, thế mới biết chơn nhơn vô danh, thế mới đắc chơn tu vô tranh mà thành chánh quả.

Đạo thật vô cùng không đủ thời gian để học siêu thoát, đức thật vô biên không đủ trình sáng suốt để luyện siêu nhiên, nhơn thật miên bản không đủ trí tuệ để tri kiến, đâu đủ thời giờ ngồi tranh biện của đám hạ ngu dùng đạo như kẻ ngu phu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cái không biết của thiên hạ làm người không thoát, cái không giác của thiên hạ làm người kẻ tiếp bị muộn mê, cái sơ ngộ của thiên sư trong thiên hạ làm người khác chôn trong hố âm thịnh sắc tướng, thật tội nghiệp vô cùng còn gọi nó là cái đạo lớn trung dung.

Bậc thiên sư nhìn: Trung với Vua phải dung chứa đại quản trị, trung với nước phải dung chứa đạo lực chi dân, trung với thần dân phải dung chứa tài nhân trong xã hội, trung với tổ quốc phải dung chứa bậc công thần vì quốc vong thân.

Trung với đạo đức phải dung chứa Minh Sư chánh thuận, trung với công lý phải dung chứa tân dân minh trí, trung với quốc nguy phải dung chứa lễ kính và lễ nhạc của quốc gia, trung với quốc thổ phải dung chứa kinh thương tế thế. Làm cho dân giàu quốc mạnh mới được thái bình phong.

Trung với quốc hồn phải dung chứa hiến pháp, canh tân hiến pháp, trung với quốc độ phải dung chứa anh linh tử sĩ, người đã vì dân vì nước quên mình, trung với dân chi quý phải dung chứa đại tha kẻ thù để cho nước nhà được tướng. Có phải lực dung tha là bác ái hay không.

Trung với lực quản trị phải dung chứa tinh ba luật lý phân minh, xử việc người phải có tình và có nhân rồi mới bàn ra tới lực. Còn người trong nhơn sinh hể trung quân dung chứa lòng ái quốc.

Hễ trung cang dung chứa lương đồng tôi hiền, hễ trung chánh dùng chứa tình người đại nghĩa vụ, hễ trung thần dung chứa chánh đức can Vua, hễ trung hiếu dung chứa chi dân nghe tiếng nói của dân mà lập thành đạo lực, hễ luật dung chứa tiềm năng trong sách lược làm cho đạo nước được thành.

Nên bậc thiên sư và quân tử khiêm ngôn người đi trước mình để được tận trung, còn bậc làm nhân chứng thuận trung dung, bậc Thầy đại trung lời ra dung chứa chánh đức cho nước, bậc trò có đại trung dung chứa lòng tận tín để hộ phò, bậc đạo có đại trung dung chứa tình quốc gia đại hiếu kính.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc đức có đại trung dung chứa nhân tài để bảo quốc, bậc hiền có đại trung dung chứa kế sách để an bang, bậc hiếu có đại trung dung chứa ghi ân hàng lập quốc, bậc trung có đại trung dung chứa sứ mạng lớn để định gia.

Bậc lễ có đại trung dung chứa lễ nhạc tôn nghiêm, bậc nghĩa có đại trung dung chứa tha đại thù để được tướng, bậc nhân hậu có đại trung dung chứa kinh thương lớn để nuôi dân, bậc bảo quốc có đại trung dung chứa xả thân tu chính công lý, bậc học sĩ có đại trung dung chứa học sĩ để kinh bang, bậc tài nhân có đại trung dung chứa lòng chí nhân cho đạo nước vô tư để nước thành Đại Hoàng Kim.

Người mở thần túc thông là trung dung như vậy mới đắc đạo và làm tròn công đạo của quốc gia, tức phát tiềm năng của chính mình để công viên quả mãn.

Còn các đức của túc mạng thông thông cổ kim: Bậc thiên sư thông cổ kim để lập chánh kinh cho thiên địa, thông tiềm năng để tô điểm quốc chánh triều trung, thông linh giác để đại giác tha trong đại quảng độ, thông thần quang để hiệp đại khối Niết Bàn tâm.

Thông lực chí nhân để lập lực chi dân giàu mạnh, thông các cực trối buộc của thế tình để thoát cùng lý tận tánh khai minh, thông quốc mạch để kinh bang phú cường cho nước, thông

chánh định để phân minh chánh đức cho đại thần, thông huyền cơ để đại ngộ bậc lương tướng tài nhân làm hưng mạnh nước.

Bậc thiên sư nhìn mạng ta giữa Trời và người giải thông mới tới bến, mạng ta và tổ quốc và gia đình thông trong để lãnh hội, mạng ta giữa cha mẹ và vợ con hiểu để mới thông, mạng ta giữa quê hương và bằng hữu thông cảm mới hòa, mạng ta giữa xã hội và tình người phải thông để minh, mạng ta giữa nhân loại và thế giới thông đại trị lý mới đạt đạo nước thái bình, mạng ta giữa Minh Sư và đạo hữu thông chính mới quang minh cùng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Túc mạng thông trên thấu hiểu sự sâu kín của Trời Thiên, dưới thấu hiểu sự thâm kín của lòng người và đạo lực xử thế, còn trong lòng thấu hiểu sự thâm kín của ngàn đời tiến hóa, nhìn vào tinh tượng Vũ Trụ thấu hiểu sự thâm kín của vạn năng.

Vào trong tâm tạng thấu hiểu sự thâm kín của Thượng Đế siêu tạo ta có một Tiểu Xá Vệ thân, vào trong Niết Bàn thấu hiểu sự huyền vi thâm kín của Phật Tổ Như Lai sắp đạo, vào trong cảnh Tiên thấu thị thâm kín của đại linh giác thể giới huyền vi, vào trong lòng Trời thấu hiển sự thâm kín của đức nhân, Đức Chí Tôn lập ra Vũ Trụ. Ấy mới nói luyện đạo đến đây vạn sự thật chơn hiển bày trong đại thể, có phải là đường cùng lý tận tánh để tức mạng thông mình để dẫn mình đi.

Còn người phát được lục huệ là đại trí tuệ rồi cũng biết cách tu dưỡng để lục thần thông kinh mở mạch, “thượng thông tri tâm bình để mạng trị, hạ thông tri tâm lý để mạng thiên di mình” trong không chấp đức để thông thần, ngoài không chấp nhân để chính thuận.

Nhập thể biết định thông tình thể đứng, xuất thể biết dụng khiêm ngôn, lời đủ tinh khôn lập bổ thí ngôn trong chánh lễ, như kim thành kiếm để bảo vệ một quốc gia, như hành chí sĩ thông tình nhà đặc lý còn nghiêng mình nhường lời

hay minh tri cao quý, biết mình hãy nghiêng mình cho chính nhân mình đức.

Nhường đại tài để cao mạch nước, nhường đại trí để được lòng dân, nhường đại tri để an định quốc. Có phải thần thông thần nhờ sự nhường chơn thật quý thanh cao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! “Họ có tài danh giành phía trước, ta khiêm mình nhường bước đứng đằng sau”. Bậc minh tri không bàn thấp cao, chỉ biết nhường là đạo quý, ta quý người tức là giai thị, ta trọng đức cho đại quốc gia, đại khối hòa quốc gia được đại sách lược, đại khối thông minh quốc gia có được giàu mạnh. Có phải cái thuật nhường người làm chánh đức để an bang.

Bậc thiên sư lễ tuy nhu như khiêm ái đạt cao sang, nhân tuy vạn lý hiệp quần nhân đại lực, mỗi nhân có một chí minh tri được đại trí, mỗi nhân có một tài hiệp sách lược được đại lực của quốc gia, mỗi nhân có mỗi cực hiệp lực đối đại

cực khổ của thế gian. Niết bàn đó người tức mạng thông tự đức, Niết Bàn đây giải nghiệp lực được thành, Niết Bàn tâm tu chính lực được cao thanh trong thế giới đặc thành đại quả.

Bậc quân tử đủ ngũ đức mới thấy thành đại lực, năm đức Trời trong ta tròn thì tròn công đức, mỗi đức sanh thì đại lực cũng tương sanh, hễ người đạo chơn thì trong tâm bất chiến, hễ bất sát sanh thì đạo lớn mới được về. Còn chấp nhất như nhà quê không bao giờ tỏ ngộ, huyền cơ của Trời lớn không tính nhỏ nhỏ ở thế gian tâm.

Bậc thiên sư nhìn đạo cao thâm bất sát cho dù là lời nói đùa, đức cao thâm bất tranh cho dù lời thô thiên, nhân cao thâm bất chiến cho dù gặp kẻ đại thù. Được đức nhơn trọng như vậy mới là người chơn Phật tu đạo.

Bậc thiên sư nhìn trong không chiến tâm bình sanh đại trí tuệ, trong không tranh tâm chánh sanh Đại Háo Sanh, trong không danh tâm định sanh Kim Thân huệ mạng, tức mạng thông thông chánh đẳng để ta về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bồ Đề phi tướng pháp,

Đại giác phi thiện ác,

Đại ngộ phi chánh tà,

Đại tha phi danh thị,

Đại trị phi sát sanh,

Đại thành phi nhân giả.

Tâm ta tu tất thành thân ta là Xá Vệ Quốc của ta, nên tu bỏ thân tâm không để thiếu sót để nhân hòa, ta trưởng thành nước ta là quốc của đại gia.

Nên tu chính ngũ đức cho phát sinh địa lợi, nhà ta sống chung đại hỷ xả trong một xã hội, xã hội là bằng hữu của ta.

Nên ta tu chính ngũ luân cho giàu mạnh để được thiên thời, thiên thời địa lợi nhân hòa có phải chính ta tu chính, được đại ngộ trong mình ban tình lớn cho nhân loại sống trong một quốc gia.

Đại trung thành hiếu,

Đại dũng thành nhân,

Đại hùng thành sức,

Đại nhân thành lục,
Đại trí thành huệ,
Đại tình thành quốc độ.

Có được quốc độ quang minh mới thấy đại tình nhân loại sống chung trong sự cao quý của Thượng Đế một nhà.

Cha chung là quân, Mẹ chung là dân, thần chung là nước, nhà chung là quốc, con chung là xã hội. Có một xã hội văn minh thì Phật quốc hiển ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thầy chung là đạo, sư chung là giáo, trò chung là nhân. Chỉ có bậc có đủ lòng nhân chánh mới tu đạt đạo chí nhân.

Phương tiện chung là Pháp Môn, sanh lộ chung là đại giải thoát, Địa Đàng chung là Đại Hoàng Kim. Tu chính được Đại Hoàng Kim là giải thoát cho thiên hạ đạo binh nghèo khổ.

Gia chung là quốc, con chung là nhân, đức chung là tình nhân loại. Tình của nhân loại bất chiến thì đại thiện hỷ toàn chung.

Bậc thiên sự nhìn bậc quý nhân giáo độ không phạt để nhân chính, bậc trọng nhân cứu độ không lực để nhân hòa, bậc yêu dân không sát để thái bình giàu mạnh. Có cao quý như vậy mới cao quý của đạo lớn thái bình.

Thương thì tha không chấp tình lý, quý thì trọng không chấp địa vị, tha thì ái không chấp gia cấp, trọng thì kính không chấp nam nữ. Có làm được như vậy mới cao quý tình người.

Thật từ bi không dùng lực để phạt, dùng lực phạt tức chưa đủ đạo từ bi, thật trí không dùng xảo trá, thật xảo trá không đủ đạo chí nhân.

Cái đạo của lậu tận thông: Thần ta là nhất chơn dương từ ngôi chung Thái Cực, như nhất dương sanh chiếu xuống, như ánh mặt Trời khi nó thượng phương muôn tinh tượng châu vào, như Bắc Đẩu chín Vương điều hành tinh tú, như bậc Vua trên muôn Vua là Chúa muôn loài.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Còn chơn như là nhất điểm, chơn âm tròn sáng nó chứa huyền quang linh tánh của chơn nguyên, nó chứa muôn sự thâm kín trong vô lẫn hữu. Như bậc chánh Vương có vị Hoàng Hậu giỏi làm đại tướng quân sư, việc công nó nắm giữa việc huyền cơ sâu kín, kiếp đời này và ngàn kiếp trước trong đây.

Nhất điểm chơn như là mặt Trời có phát ra thần huệ để cầm nắm binh quyền để điều hành quân thần tá sứ ở nội kinh, chơn âm pháp ra chơn như tròn như Trăng mười sáu. Người luyện thần là tâm hiệp nhất trong giờ nhật thực của linh quang.

Bậc thiên sư tâm hiệp một với thần phát ra thần huệ, tánh hiệp một với mạng phát ra chơn như, được thần huệ thì đồng cảm linh ẩn thâm kín của Trời, được chơn như là đồng giao linh cảm thâm kín của Phật.

Cho nên việc Trời dạy người ta tới tự nhiên thấy biết, Phật giáo chúng sanh giữa Trời ta cũng linh cảm thông tri, hai điển đến một chu kỳ khế

hiệp thành nhất thể. Sự tròn đầy của chánh đạo mới hiệp vào ta.

Trên thì gọi đạo lớn vô hình trong đại định, dưới tâm điền thì gọi là lậu tận thân thông, bậc thiên sư giờ phút đại định này không thể dùng hiểu biết để chứng đạo Hư Vô.

Nếu lấy hiểu biết để vào nơi đây là cỗi tận tánh, bằng dùng thấy nghe để chứng đạo nơi này là cỗi cùng lý, tức là tánh đến đây tròn đầy đến tốt cùng thì ẩn, tánh đã huyền ẩn sự hiểu biết cũng lặng không.

Sự hiểu biết là trí tuệ lớn đến tròn đầy vào đây thì ẩn, tức trí tuệ sáng đến tốt cùng rồi huyền ẩn nên gọi cùng lý, vào cửa hư linh là nơi cùng lý tận tánh cái đạo lớn ngộ không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc đại giác ngộ mới dùng chữ miên bản để chứng đạo Hư Vô, sự thấy nghe hiểu biết lại lặng không thâm kín mới thấy không Trời không người và không Phật, ba thể đứng đồng nhau như ngày

nguyệt thực hay ngày nhật thực, giờ phút đó không thấy Trời sáng nên tạm gọi không Trời, phút giây đó không thấy Trăng sáng nên tạm gọi không Phật, mỗi tích tắc đó Tinh Tú không sáng nên tạm gọi không người.

Chứ ba thể đó hiệp đủ thì phát ra đạo lớn của Vô Cực, ba cực đồng được truyền đạo tam lực, ba đức đồng được truyền Phật tam công, ba nhân đồng được truyền thần Tam Thể.

Nhất chơn đạo vô hình, nhì chơn đạo vô tướng, tam chơn nhơn vô danh ở đó hiển đạo không hình.

Bản thân phát ra ba thể.

1. Quân chủ thần minh.
2. Chơn như thành đạo.
3. Lậu tận thông tức linh minh thần giác lục thông đặc pháp.

Nếu người biết đem việc Trời người đem ra hành đạo tha nhân tế thế, thay Trời Phật lập chánh nhân tâm thì tất cả công viên quả mãn, thiên lý của ta được thành chánh quả.

Bậc thiên sư chứng cái công tại đất, nhận viên mãn ở trên Trời, chứng cái tâm tại đất, nhận

quả Phật cỡi Như Lai, chứng cái hành đạt tại đất, nhận thật quả vị trên cỡi Bạch Ngọc Kinh.

Đến đó mới thấy tu nhân nhập định cao quý tới Trời Thiên, người luyện đạo tu thiên thần giao Phật ghi hết để cách cảm, thật tu chơn để đạt giác ngộ thật duyên minh. Đến cỡi tốt cùng của lý hội thì tận tánh hiển châu hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trên cũng đạo dưới cũng đạo trong ngoài viên dung một thể đạo, chơn không của cỡi vô cùng cũng dứt bỏ bàn có luận không.

Đến đây ta mới thấy lòng đại chí nhân của đại Thượng Đế, đại công bằng để người thi đại ngộ máy Trời Thiên. Nếu Thượng Đế không bao dung loài người không còn tồn tại, có mấy ai ngậm lại Thiên Đạo để mình tu.

Bậc thiên sư là người thiên định cứ lo công phu quên đối nhân xử thế, người thiên giác cứ lo bảo vệ tôn chỉ của tôn giáo đạo pháp của mình, người thiên nội cứ lo tu trong trầm tư cho

tâm lặng trống không có chịu cầu Minh Sư để lấy cao chánh pháp.

Đạo thì lo chấp có, đạo tâm lại giữa chỗ lặng không, làm như vậy không khác gì giam tâm vào bị động, nhốt nó ở tù trời tạnh vào nhân quả không có lối thoát thai lòng làm sao đắc đạo để mình thông. Như con cá muốn hóa long luyện thành rồng mới hóa, con người muốn thoát đọa luyện thần huệ mới linh thông.

Không chấp thân để nhân luyện thần hóa đại trí, lập thân ở nhân vị tại đất, lập trí ở trên Trời về cõi Đại La, thân phàm người ta sống lâu ngàn năm thể xác cũng tan già, cần nơi tinh thần luyện trí tuệ cho nó hóa thành long.

Bậc thiên sư nếu không được mực thước như rồng trăm mình không ra khỏi, bằng chấp nhiều vào lý có tâm cửa tâm khép đóng đạo đó cũng về không.

Bậc giải thoát nào cũng muốn sư đồ tu thành chánh quả, hễ trò thành chánh quả thì danh Thầy sáng chói bốn phương.

Bậc thiên sư nhìn đó là công đức Tam Thừa đạt chí nhân lành đạo, bậc biết luyện mình là đại

hiếu đạo toàn chung, giữa máy thiên cơ là chơn
hiển lý, không ai dám xạo, giữa Thượng Thiên
Vua trên muôn Vua ai dám gạt mình, giữa Phật
Tổ cao kinh Như Lai mấy lông cũng không thể
thiếu sót, cỡi chơn vô cùng hậu hiếu rõ quá khứ
đến vị lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người chấp
có tại tâm quan chưa khai hóa thành ra sợ, kẻ mê
không là giết tâm mình vào cái trí tuệ của bậc
ngu không, hai phương vị đó làm người tu lộn
đường cho linh tâm giải thoát.

Hàng chấp có lấy bậc Giáo Chủ hà ép linh
căn, hàng thiên định mê không nên coi thường
chơn giải trong đời sống, là sự chỉ tập một pháp
thường tưởng là chơn pháp của Hư Vô, cả hai
chôn mình trong thiện chấp ác và thế gian tâm
không liễu ngộ.

Có mấy ai biết sự đạo lớn là không tâm, có
thi thì có đậu, có tu chính thì có thấu ngộ mới
bình đẳng đường vô.

Còn Công Đức Tam Thừa là công bằng lớn của Thượng Đế, hễ nhất tu thì nhất kết, như mỗi cái bông trổ hoa mới mọc quả nối theo sau.

Bậc thiên sư như thuyền nhỏ neo mới nhẹ mình trong biển cả, nhờ thuyền đi tâm ta phát ra cảnh lạ chỉ lối vào bờ, thật tu thì đừng có mộng mơ chờ ông này bà nọ đến rước.

Tại sao không tu mình đi trước chờ nước lớn nước ròng để làm chi!

Tại sao chờ Chúa Phật đến rước ta đi và công nhận sự tu của ta có Chúa có Phật,

Tạo sao ta không làm được cho mình thi đậu trước, Phật Chúa thừa nhận cho đại đồng vui.

Bậc thiên sư ai cũng chờ Hậu Thiên Long Hoa Thần Tiên hiển hóa, sao không đi trở lộn về mỗi thời thiên là kiếm Hội Long Hoa. Ta dụng mười năm đi khắp bậc tu cao trong thiên hạ và đã từng đón cho họ ngộ đạo lớn để về nguyên.

“Kẻ chấp Đạo Tiên lại lấy xiềng trói trí, người dạy chơn lý chưa thấu hiển huyền cơ”, còn dám mê đồ lạng không tịnh diệt, thuyết cái lý cuồng ngôn làm tâm huệ che thiệt không sanh.

Ta từng làm trọng tài trọng tài cho hai đội âm dương thi đấu, ta đến đón cho họ đại ngộ, không ngộ họ lại chửi bới đến ta, ta ngó Thượng Đế và Phật Tổ ta cười ha ha thật lớn. Mười năm ta đi khắp chốn không một ai có điểm giác ngộ thông linh tức là không ai đạt đạo ở thế gian này.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Ta có tình yêu trong linh thiêng đại định,
Một khối đại đỉnh để linh hơn,
Một khối tình như vạn thủy để keo sơn,
Trong đại khối linh chơn sanh vạn tượng.

Tình ta lớn nên dạy bậc thần tiên cao thượng
Để đại yêu trong khối tình lớn của Như Lai,
Yêu để đại tha tu chính lại nhân loại,
Cho cách cảm thần giao trong giải thoát.

Vì yêu lớn nên tình ta thành Vũ Trụ,

Chứa muôn tình trên đại khối đề yêu,
Được tình ta bậc đại giác ngộ thiên kiều,
Hàng tiên thánh vì biết yêu xả thân liễu ngộ.

Tình ta có khi Trời sanh âm dương và Thái
Cực kết số,

Khí Hồng Mông ban xuống đại khối yêu,
Phật yêu ta nên quảng độ thiên định cao siêu
Tiên chung thủy hóa thân tâm vào định giới.

Tình ta có trong Niết Bàn thương quý gửi,
Bậc biết yêu vị tha tới cõi vô cùng,
Biết yêu ta là chơn lý đại nhân trung,
Ban giác lớn vì đại giác yêu trong đại thứ.

Hãy yêu lớn như quân vương yêu hiền tướng
Nước được cường cho tình lớn sống vạn dân
Vì biết yêu để trí hóa tinh thần,
Cho quốc thể thủy chung trong Đại Khối.

Như thần tướng yêu ta lập quốc gia làm trọng
Vì đại yêu cho dân nước được thái bình,
Sách lược yêu để đại ái cứu chúng sinh,

Yêu chính thuận để triều trung bình quốc độ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Yêu cho tới lân bang trong tình nhân loại,
Khác màu da trong có trái tim chứa tình ta,
Lòng đại tha vì ái lớn rộng hải hà,
Ta và họ một tình Cha trong Hoàn Vũ.

Yêu cho lớn để khối đại tình thiên làm chủ,
Hạ binh đạo dẹp phong vũ của vô mình,
Đau lòng Cha nhìn con loạn chơn tình,
Bậc Mẫu ái vì đại sinh nên bất sát.

Thượng trí tuệ hãy yêu trong tim mình huệ,
Nghĩ và suy Đại Thượng Đế yêu ai,
Là con chung không lỡ đánh cả hai,
Còn yêu lớn hãy đại tha cho con tốt đức.

Tình ta có thiên nhân quang đồng mực thước

Con không yêu sao thiện giác trở hồi Thiên,
Còn phẫm Trời trong Phật Thánh Thần Tiên,
Nay giáng thế quên yêu chung thành chiến.

Định tình lớn yêu sao cho con toàn thiện,
Không lẽ chờ ta tận diệt con sao?
Lệ ta rơi con bỏ yêu tạo hận để thù nhau,
Quên nguồn cội tình ta chung đại thủy.

Yêu đi con nhận nhau tình chung huynh đệ,
Buông đồ đạo diệt trí kiếm để vị tha,
Sống lại tình yêu lớn của quốc gia,
Rồi ái lớn chung nhau thành chánh quả.

Tình yêu lớn để toàn chung cho thiên hạ,
Ái đại tha là quả Phật đại ái bi,
Con không tha không tình lớn diệt lương tri,
Đừng có trách tại sao ta giữ sở.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Yêu đi con dẹp sân dư hận thừa để trí,
Loài quỷ vương yêu thích máu thao trường,
Tình của ta yêu lớn để đại thương,
Đuổi tâm quỷ cho tim chơn con định chánh.

Rồi yêu lớn tha chung cho chánh định,
Nhận tình ta để chung đỉnh dựng xây,
Cho thái bình quả đất tánh linh đầy,
Thành Tiên cảnh trong đại yêu tiến hóa.

Ta yêu lớn để đường yêu dứt đọa,
Người yêu ta biết tình lớn quy chơn,
Không đòi công không thối chí để cao nhơn,
Cho vẹn thủy toàn chung trong Đại Khổ.

Đất ta không chứa hận thù làm tối,
Cũng chẳng dung loài ma quỷ vô tình,
Nếu quy y hồi tình lớn ở tâm minh,
Bằng vô giáo ta tuyệt tình không đón.

Cơ cùng cực chính con phải đại tình để đón,
Bậc đại yêu đến dạy lại đại trung,

Đề tình con vào trong biển trí đại hùng,
Mới tỏ ngộ tình chung con tất cả.

Vàng muốn thành tình vàng thanh lọc đá,
Kim muốn sang tình kim lọc chì thau,
Người muốn hơn trình hơn để đồng bào,
Yêu cho chính tình yêu thành đại thể.

Quân đại yêu phải yêu quần thần nường tể,
Thần đại yêu trung hiếu để chi dân,
Dân đại yêu tu chính lễ kính công bằng,
Nước cao quý thì khỏi đại tình nhân vạn thủy

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Yêu như Di Đà niệm tâm thành đại trí,
Vượt không gian đề tình lớn đại hùng,
Yêu như Thích Ca giác ngộ để thủy chung,
Vì ái lớn nên xả thân tâm chính giác.

Yêu như Quán Âm nghiêng mình không
nhận quả,

Thương nhân sanh xả đại ái để hoàng sanh,
Yêu như Chúa KiTô xin Cha tha tội cho
chúng,

Vì đại tha để đại ái chúng về nguyên.

Biết bao người từ cõi Phật Thánh Thần Tiên,
Vì yêu lớn dạy chúng sanh tu bất sát,
Yêu cho tốt biến tình yêu thành cơ Di Lạc,
Đem đại tình hạ tâm kiếm để Niết Bàn kinh.

Trên bộ đầu tình vô tận đại thanh quang,
Nên bất chiến cho tình yêu chung đại độ,
Bậc thượng đức hay yêu tốt cùng để thấu,
Ta là ai sao chưa đậu tâm Phật giữa biển yêu.

Tự ta sanh giác ngộ để tình siêu,
Hạ trí kiếm cho thượng yêu xây tình lớn,
Và nghiêm chỉnh giữa đại tình yêu quốc thể,
Để thiên tình giải thoát muôn triệu con tim.

Ngay chính lớn để tình ta yêu trong tình
Thượng Đế.

Chung khối tình của đại thể Phật Tổ Như
Lại,

Biết đại tha tình lớn đó dâng đến Mẹ Thầy,
Cho thế giới dựng xây tình nhân loại.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

*****- Hết Quyển. XIX -*****

Quyển. XX

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lôi Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dưng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dưng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dưng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học sĩ

trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dăng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thượng sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạ thù để thành đạo, tha vạ hận để được Thánh Nhân, tha vạ tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiêng mình dăng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tìm bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dăng ái, hàng chơn tu tha vạ thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạ trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ của nước

để đắ nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đắ được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chỉ đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái để đồng xin, tha tình để dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Nhân Thượng Chi Nhân.

Bậc có đạo tâm được vào thượng học chi nhân, thường dung chứa từ quang tâm thiền nhập định, thường ưu đãi bậc hiền để phổ chiếu từ tâm, ban vui trong tính như thiện hỷ với người nhân, khiêm cung trong quốc gia triều chánh, hòa ái với bậc công thần dụng sách lược minh trị chi dân.

Nên bậc đạo tâm thường sáng chánh như để thay đổi khí tượng của đời người làm cho cao sang trí tuệ để phụng sự văn học, lời hiền văn truyền cảm làm món ăn tinh thần cho những bậc nghiên cứu tâm kinh.

Sáng cho ý đức làm cho ý lực luyện cái lòng nhân hậu, trung thực trong đời sống sống để phát triển tiềm năng trong tư duy của mình sẵn có, sáng tạo tài hoa trong chánh kiến để phụng sự thái bình.

Bậc thiền sư an hòa trọng việc hành như chi đạo, nhưng trí tuệ biết ung đúc tài hoa, như trăng

khuyết được tròn hiệp Hội Quần Tiên để làm nghĩa vụ của đời người, trường thống sự anh minh thần võ của bậc định quốc an dân để cho dân chính đạo làm tròn nghĩa vụ và bổn phận của thần dân. Nên gọi quốc dân đồng chi đạo.

Bậc thiên sư dung chánh với hàng có lỗi để an định tài nhân, minh chánh với thượng nhân để quảng định chánh sự, linh chánh với thiên thời để đi đúng chu kỳ Hoàng Thiên ban y đức xuống thế gian. Nhờ vậy linh minh thần giác đại ngộ vào thiên cơ thời cuộc, Trời người đồng thanh tương ứng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đồng khí tương cầu mà thành đạt sự sung mãn của tinh thần và trí tuệ làm cho quốc gia hưng thịnh thái bình, bậc thiên sư luôn hiểu sự sáng kiến để kinh bang tế thế thường phải đủ trí độ để hóa vũ hành văn.

Như trên đầu bậc thượng học chi nhân đều có một áng mây và một cửa Trời trong tiềm năng

chính họ, sự mới lạ mở ra không nên bác bỏ mà đem ra sự nghiên cứu để am tường, sự tương sanh và tương khắc trong mỗi quốc gia. Nhờ khám phá trong trí tuệ nên tìm ra tinh ba sáng suốt của Vũ Trụ Quang để phụng sự thiên nhân đồng nhất cảm.

Bậc thiên sư phải diệt sạch hiểu chiến, gốc của Thượng Thiên chi đạo là Đức Háo Sanh, nên lập từ bi làm phương chánh cho các bậc hành đạo di nhân, xưa nay không thay đổi chánh tư duy trong Trời đất, thiện là gốc lớn của đạo đi đến toàn chơn.

Bậc di nhơn lập minh di thiện để làm Thầy, bậc hiểu nghĩa lập Đức Háo Sanh để làm chủ, bậc an dân lập bất chiến để đạo tâm của ta thành. Nên hàng học sĩ phải tu bổ trí tuệ để tính năng, phát sanh thượng học chi dân, có đạo đạo chi dân người dân mới thấy quốc gia là sự cao quý của họ.

Bậc hàng sĩ quên ung chánh tâm quy về phụng sự cho chơn thường mỹ cảm lành nhơn, dâng tài hoa vì quốc dân để phụng sự bậc cao quý, bỏ tư lòng vì nghĩa vụ để phục hưng. Nhờ

sự ý chí của hàng sĩ biết quy chơn nên quốc gia có được hàng hiền thần tận trung phò trợ đại nghĩa. Đó là đạo hưng chánh trong mỹ cảm từ tâm, tâm có tài hoa là pháp tâm của Đức Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư không tranh phân tài lực y đức của bậc thượng học chi dân, là biết đủ y đức để dung chánh trong thiên hạ, không để lòng vào nhơn tước vinh hư. Nhờ vậy như an dạ mới đầy đủ khí tiên nhơn.

Mượn cửa phương tiện để bồi công lập đức, trong các đạo chí nhơn là vô tranh để thiên quang trong lòng mình sanh linh minh trực giác, như đi tìm lại sự siêu giác của Thượng Thiên để thông linh đạo tâm đồng nhất cảm.

Bậc thiên sư không trói buộc nhơn tình thế sự vào sở học hành nhơn chi giáo, “vạn sự tùy thời biến dịch, tùy ngộ để an nhiên” duyên đến thì hiệp quần làm tròn nghĩa vụ thiên nhơn, bằng hết duyên để cho sự tùy cơ chuyển giải, không

cột lý sự để tâm xả kỷ tự do, không trối thương thù làm cản thân mình trong trị giác. Được vậy là người sống trong đời đạo có phân minh mục thước hành nhưn chỉ đạo.

Thương không quá trọng để sự cao quý tao nhưn, yêu không quá trối buộc để tình yêu kia biết hiển ái, quý không quá khiêm cung để sự “cung kính bất như phụng mạng”, tình không quá luông chiều để sự hiển ái vào đại ngã, trọng không quá tôn ty để lực chi dân làm mình sáng lòng người, quý không nên hàm tiểu để trung dung nhưn quyền bình đẳng, ngôn không quá khẩu khí để dưỡng đạo di ngôn. Nhờ mục thước thượng sanh làm an bình hạ địa.

Nước có chánh thần nhân gian mạnh về tài đức, xã tắc có chánh Vương thế giới mới đạt thái bình, lòng người biết quy y chánh Đạo Trời mới mở phương tiện chi dân đạt đạo, thiên lý trong lòng người. Bậc chi dân theo đời sống thượng học mở mình ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Dân có hiền hòa tánh nhơn và thiên y mở đạo, pháp có chi dân lực nhơn chánh thái bình, lòng người có văn minh nêu cao thuần phong mỹ tục, Chúa Phật tôi hiền phù chánh mở rộng kinh bang.

Nên bậc thượng nhân chỉ đạo phải đi vào sự thông thiên, tâm lậu tận chơn như nhìn tinh tượng biết thiên thơ thị giải, ý nhờ thông thiên thấy biết trước được sự huyền cơ, tánh nhờ thông thiên hiểu sâu vào sự thâm kín của Vũ Trụ, lòng nhờ thông thiên siêu hóa sự thâm kín của nhơn gian.

Bậc thiên sư tâm không trói tư lòng, tâm thông vào sự việc vô cùng tận của Hư Vô Diệu Hữu, tánh không buộc ân tình tánh thông linh vào sự Phật học huyền năng vô thượng của Như Lai, trí không cột thắt tình trí thông linh phát huệ, hiểu biết am tường thiên thể Vô Tự Chơn Kinh. Nhờ học được Vô Tự Chơn Kinh nên Thần Phật nhân trong bản thể vô hình thành chánh quả.

Bậc thiên sư lý dẫn trí đến vô hình lý trí kia thành tinh hoa, thông thái am tường Vũ Trụ

Quang sáng tạo, pháp dẫn tánh vô hình pháp thánh kia thành thuyên pháp vô vi không đầy độ thiên nhân, kinh dẫn lực đến vô hình, kinh lực kia thành tâm kinh thông linh Tam Giới Thần Phật nhân. Nhờ sức hút vô cùng thành đường hoàng đạo hiệp chơn nhơn để tròn đây đạo quả.

Cái đạo của Thánh Nhân lấy nhân hậu để thắng cường bạo, nên cái đạo trị thiên hạ mà thiên hạ được giàu mạnh thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư cái thắng của lòng chí nhân làm cho sáng tỏ sự đức trọng và nhơn quyền, đem sự hiến ái làm mạch tính nhân của vạn nhơn, như trực ngộ người và mình càng xả bỏ vị kỷ để đồng nhất niệm ta là con Thượng Đế giáng trần, người và ta đạo đồng chung nhất cảm sanh ra.

Bậc chi dân thường coi nhẹ thiện ác của hồng trần nên lập sự giác ngộ làm tiềm năng, đem sự thiên nhơn chi đạo làm cho quốc phú dân

giàu, người người đồng Minh Đức Tân Dân mà hiếu cảm với Thượng Thiên chi đạo.

Bậc giác ngộ kính bậc hiền hơn nên được cao hơn, trọng bậc công nghĩa nên tròn đạo nghĩa, yêu bậc tài hơn nên được kiến trúc kinh bang, quý bậc công khanh nên hàng trong thần gìn giữ sự xã tắc, thương bậc hiền nhân nên dăng ái hiền hòa. Nhờ vào sự đại giác ngộ làm lòng dăng tâm hoa chơn ngộ.

Bậc thiện nhờ minh đạo dăng hiếu kính quốc gia, bậc tài hoa nhờ minh đức ái nhân sanh lập thành mực thước thanh trị cho chi quốc, bậc thức thời cơ nhờ minh trí hiếu thuận thời kỳ làm cho văn hóa thành sự kinh thông giàu mạnh.

Bậc thiện sư trí nhờ thông tri sanh tinh hoa trên mặt đất, tài nhờ minh trị sanh tinh sáng hiệp chu kỳ, nhân nhờ hiếu thuận sanh tinh ba trung quân ái quốc, nhà thờ Quần Tiên phù trợ xướng nghĩa an dân. Sức của tài hoa là quốc mạnh an bang thanh trị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc thượng nhân chỉ đạo tu chính cái nhân tâm cho tâm linh bình chánh đạo, tu chính cái chu kỳ để thượng đức chánh lòng nhân, tu chính cái Pháp Môn để thiên quang đồng nhất cảm, tu chính lại ngươn thần hiệp Thiên Đạo trường sanh.

Bậc thiên sư tu cho tâm mình bình rồi bình lòng nhân trong thiên hạ, tu cho tâm mình linh rồi linh chánh giác cho cả thiên nhân, tu cho khí đạo trung hòa rồi ban thái bình cho thiên hạ. Được như vậy mới gọi đạo là đường hoàng đạo cho tất cả chơn linh.

Bậc thiên sư “bất khả dục tu hữu vi, vô vi chi cầu đạo quả, bất khả dục niệm, vô hữu phù tác cảm thần minh, bất khả chu du đạo giả hỗn độn thiện ác”. Đạo di tâm chánh Pháp Như Ý Trời khai.

Bậc thiên sư: Tiên tu đạo lập mình như lễ làm đầu, nhân tu đạo lập lý minh trung làm trước, pháp tu đạo lập chánh thần minh làm Sư Phụ, đạo tu đạo lập Vương chánh thần minh là Vương Đạo. Đó là con đường hoàng đạo của

quân chánh thần trung, làm cho bốn phận trong Trời đất người và nhân loại.

Như đạo lớn thường khiêm để thuận nhân ái văn minh, thường thanh tịnh để thông minh kịp thời thế, thường đức nhân hòa thuận lớn với thời cơ. Ấy là hàng quân tử biết tự lòng trùng tu chánh đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nhờ vào tâm thông lý siêu giới được vạn tình, nhờ vào tánh chỉ nguyệt hóa văn cho người giác ngộ, nhờ vào trí đạt huệ chỉ đạo cho người thông kinh tâm sanh kỳ tích. Đó là những phương châm của chân ái đắc thành.

Bậc thiên sư như kim sanh thủy trí tuệ đi vào đường hoàng đạo, như mộc sanh khí tánh nhân hậu sanh lòng chí nhân bảo vệ nhân quyền, như thủy sanh mộc đạo chi dân làm cho thiên hạ giàu mạnh thái bình, như hỏa sanh thổ làm cho đức chánh thuần dương.

Bậc trung nghĩa biết hiến ái bảo an tổ quốc, như thổ sanh kim phục hưng lại Vương Hanh Lợi Trinh, kinh bang lớn cho quốc phú dân giàu làm cho sự tu thân đắc thành chánh quả.

Bậc thiên sư thần nhờ đức thuận tròn đầy nên phát huệ, khí nhờ hòa nhu minh sáng nên phát tiềm năng, tinh nhờ thông suốt thấu được sự văn minh tinh hoa trong Trời đất. Tam thần được sung mãn nên gọi bậc đắc thiên cơ.

Bậc thiên sư cương đạt dũng mãnh sự kiên cường thành đức tinh quân bảo vệ chánh đạo, dương đắc sự sung mãn thành anh minh trường thống hiến pháp chi dân, minh đắc sự thông suốt trực giác phát được Chơn Kinh Vô Tự tức hàm thụ được đạo trường sanh bất tử, linh đắc sự tròn đầy mở được sáu giác quan thông suốt cửa huyền quang ra vào Tam Giới.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư khí thông đạt sự tinh hoa sáng suốt tròn đầy, tinh thông đạt sự tinh nhuệ làm cho pháp lực để

đắc thành, lý thông đạt sự huyền kinh mở được các cánh cửa sổ của Vũ Trụ Vạn Năng, lòng thông đạt sự ứng cảm làm cho thần giao cách cảm nối lại đường thiên mạng ngàn kiếp, tánh linh thông sự huyền cơ chi giáo, hàm thụ được tánh Phật di ngôn tức thông suốt triết lý và ngôn ngữ của Đức Như Lai chân hóa, đến cửa đạo Vô Cực mới am tường Trời người và vạn linh sanh ra đồng nhất thể.

Như chơn dương hóa cảm phân thân ra sắc tướng thanh âm, quy về lại một nguyên thân Thái Cực, tức sanh ra đường hoàng đạo Vương Hanh Lợi Trinh.

Như chơn âm nhờ sự dương hóa thành hình, muôn ngàn tình tướng hiển dăng thành chân ái tức lòng đại từ đại bi, đại hỷ, đại xả, đại vị tha thì đạo mới thành.

Bậc thiên sư dương thuần chánh phát ra Tam Thanh, tức thiên thanh cội Trời không chứa vật chất, khí thanh cội Phật không chứa sắc tướng âm thanh, tinh thanh cội thanh tịnh không chứa Thiên Ma Địa Quỷ của dục giới. Nên thường nhật quang tỏ sáng đường sanh.

Nhơn ở cõi Thượng Thiên là sự hòa nhơn chi đạo, thuần giáo chi dân là người tu chánh lòng nhơn, là người làm tròn bốn phận rồi biết đi ngôn để đắc đạo.

Tiên ở cõi Thượng Thiên là sự lễ kính nhơn hòa biết thông dụng cái đạo “tùy thời biến dịch, tùy ngộ an nhi”. Nên sự dâng ái làm cao nhơn trong Vũ Trụ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Phật ở cõi Thượng Thiên là bình đẳng nhơn quyền, bình đẳng sự phát tiềm năng để thông huệ đắc đạo. Nên dùng sự bình lòng mình rồi mới hiến ái để trở lại hiệp nhất vào đại khối linh quang, tức đi vào Niết Bàn đó vậy.

Nên bản thể của Thượng Đế là cái Thái Nguyên, là người của thuở ban sơ từ trong cõi mịt mờ sanh ra khí thể Hồng Mông mà làm Tổ Phụ trong Vô Cực.

Cái khí thứ nhất là sanh ra Vương Đạo tức là Trời trong ta vậy, Vương Đạo sanh ra đường

hoàng đạo tức Vua trên muôn Vua nên thiên hạ kính tôn, Ngài là Thiên Phụ Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn, Đức Thượng Đế trên muôn ngàn Thiên Vương Đại Đế. Nói chung là Cha sanh Vũ Trụ Càn Khôn lập thành Thiên Địa Nhơn trong Tam Giới nên gọi Cha Trời.

Bậc thượng nhơn chi đạo phải giác ngộ tới chỗ thiên hạ là một thể, vạn pháp là một tông, vạn loài là một nguồn cội, vạn đạo là chung một Tổ Đường nhất Đạo Trời, vạn nhân đồng một nhịp tim là đồng nhất cảm.

Bậc thiên sư có giác ngộ tới chỗ con chung đồng một Cha trong đại thể linh quang, ngũ hành sinh hóa chung đồng một Mẹ trong trung tâm Thái Cực. Nhờ hiểu đến vô cùng tận nên đem lại đời sống văn minh đạo đức thái bình, đó là bậc am tường nên hiến ái chi dân cho người và Thần Tiên Thánh Phật đạo đồng nhất thể.

Đất nhờ bình hiến dăng tài nguyên nuôi thiên hạ, quốc nhờ bình hiến đạo đại chơn giáo lại quốc gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiên hạ nhờ bình tu thân hành như tâm chỉ đạo, văn hiến nhờ bình dạy nhân tài tu chính kinh bang, nhân tâm nhờ bình tu chính nhân dụng xây kiến trúc, đạo lớn nhờ bình tu chính tâm giải thoát tam độc trong nhân gian, gia đạo nhờ bình trùng tu quốc dân hành chánh, Tam Giáo nhờ bình hành như chỉ đạo Tân Dân.

Bậc thiên sư nhìn đại thể nhờ bình sanh khí linh trường sanh chỉ đạo, địa giới nhờ bình sanh ngũ cốc thảo mộc được linh, biên giới nhờ bình nhân gian trở thành Tiên Giới, phong thủy thanh bình sanh ra trí tuệ cho cả tài tử với gia nhân, gia huấn nhờ bình phát sanh chí nhân và giàu mạnh, gia giáo nhờ bình phát phúc lộc lại con cháu tề thiên.

Quốc gia nhờ bình trăm quan trùng tu đạo đức tài khí, đạo để lễ kính Hoàng Thiên, đức để thái bình thanh trị, tài để tế thể kinh bang, khí để thái bình giàu mạnh.

Nhờ nước bình phát sanh tài nhân thượng trí làm đường cột cho quốc gia, nhờ thời bình thiên hạ biết tận trang sự giàu sang phú, học sĩ nhờ bình phát sanh trí tuệ và tiềm năng, đem sự văn minh để phát huy thời kỳ Tân Dân Minh Đức.

Văn hiến nhờ bình ban lực trí nhân làm cho tình người ấm lại, làm cho xã hội hòa nhu, làm cho nhơn quyền cao quý, người trọng người lễ kính để kinh bang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nước phục nghiệp làm cho muôn lòng người bình trị, làm cho dân trí thanh cao, làm cho dân giàu phục lực. Đó là đức trọng của người trên.

Bậc thiên sư nhờ lòng người an thanh khí được thấu vào, nhờ trí người sáng thấu được nguồn tinh hoa Trời đất, nhờ đạo người thái bình được Tiên Phật và các vị Tổ lâm phạm giáo dạy sự màu nhiệm thiêng liêng.

Nên bậc thượng nhân kính Trời để suốt thông đạo lớn, kính Phật để an tường Khoa Học

Vũ Trụ thông linh, kính Vua để tường văn đạo kinh bang tế thế, kính Phật Mẫu để hưởng sự hậu đãi của thiên nhiên.

Bậc thiên sư nhìn nhãn quang thấy để thông linh, nhờ kinh thông am tường sự lậu tận huyền cơ của Tạo Hóa, nghe để linh ngôn thông suốt Vạn Pháp trong Máy Hạo thiên hình, hiểu để thông huệ sự thông minh tùy thời ứng biến, tùy sự chuyển thiên cơ.

Biết để phát tiềm năng sự thông thần sung mãn, đi vào trong Trời lớn hàm thụ Vô Tự Chơn Kinh. Nên sự thấy nghe hiểu biết làm phương châm “kim đỉnh chỉ nam” cho người đi vào con đường hoàng đạo.

Nên bậc thượng nhân thông mạch lý nên ứng giáo tự nhiên, thông kinh tạng cho huy theo thần giao cách cảm, thông thiên cơ sự học như trống lòng để phục thủy lại chơn khí của thuở ban sơ.

Đến chỗ lòng như trẻ thơ chơn lý Tiên Thiên phục thủy, vào chỗ không còn luyến nhớ tánh huệ mới tròn đầy, về cõi không tình bao tình tưởng đều tan rã. Đến đó mới sống với khối đại tình minh huệ diệu linh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc trí nhờ phiền não lại sanh đại trí tuệ, như sen nhờ bùn nhờ sanh xuất loài hoa, không mùi vị lại làm Thầy trong muôn ngàn hương vị của tình hoa.

Thần nhờ không hình nên thần đầy phát huệ, khí nhờ không tình nên thông suốt trí đạo trường sanh, tinh nhờ không lòng nên thông minh phát sanh trường thống, cái đức trọng ở trong tinh thần giáo độ tu nhân.

Bởi sự thấy biết làm cho dường như không thấy biết, sâu kín sự thông thần quán triệt được một thể của Như Lai.

Bởi thấy nghe làm dường như chưa nghe thấy, tâm có biết giữ sự thâm kín thì Vạn Pháp mới mở từng cánh cửa sổ trong Khoa Học Vạn Năng.

Đến đó tâm sanh thần, thần quang sanh xuất trí tuệ, tánh sanh linh minh sáu giác thần châu chủ nhơn ông, lòng sanh huyền cơ sự thông thiên đi vào đại định giới, trí sanh Thất Bảo

thiên kinh mật ngữ hiển đạo chánh linh thần. Sự sung mãn của tinh thần tức chu du vào trong đại thể của Vũ Trụ Quang.

Bậc thiên sư nhìn thủy hiệp hạo khí phát sanh sung mãn của pháp thân, hỏa hiệp hạo khí phát sanh sung mãn của Phật tánh, thổ hiệp hạo khí phát sanh sung mãn của đường quờn đạo, mộc hiệp hạo khí phát sanh sung mãn của chơn như, kim hiệp hạo khí phát sanh sung mãn cái Kim Thân. Năm khí giao linh pháp sung mãn huyền quang của Ngũ Công Đức Phật.

Từ đó tịnh theo khí thanh du học thông thiên, định theo chơn linh hàm thụ nhà Phật, vào cõi không Trời không người trường dưỡng Phật quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cửa pháp như Trăng Thiên đi vào sự huyền cơ tâm ra sự chánh đẳng của Pháp Môn tự hóa, tâm như không lòng chiếc thuyền không đáy mới hiển

thân đến đó mới biết tâm đạo không lòng để
tường thông vô vi chi đạo.

Bậc thiền sư đưa rước người không trần vào
cõi không lòng mới hàm dưỡng sự giác ngộ của
tứ đại giai không, tức người đạt đạo phải có lòng
không trần, phải có tánh pháp không nhơn
duyên, phải có trí không ràng buộc, phải có ý
đức không thương thù mới thật tâm của tứ đại
giai không, tức không lòng là vậy.

Bậc thiền sư như thuận cảnh không trói tâm
vào sắc phép hình tướng, như nghịch cảnh
không trói tâm vào thương giận oán cù, nhân ta
đến vì duyên, tình ta trụ vì nghiệp, thân ta gặp
thì lực tự nhiên. Nay ta đã giác ngộ nên chỉ lại
cái đạo “tùy thời biến dịch, tùy ngộ anh nhi” là
thượng sách.

Nhờ giác ngộ nên tha lòng lại không chứa
giận hờn, thương yêu lại an vi thuận tình lại biết
dâng ái, lòng đã không lòng mượn đạo lý chỉ đạo
cho người đồng giác ngộ.

Bậc thiền sư nhìn kinh văn làm cho sự hàm
học minh đức để tạo nhân, đạo minh làm cho sự

hàm thụ mở mang minh triết. Tất cả chỉ dạy cho con người bản thể của Hư Không.

Bậc thượng đức thường như coi mình dường như chưa đủ đức, nhờ cái không đủ đức nên truyền tâm vào Vô Cực cho thiên chức được tròn đầy.

Bậc đạt đạo thường coi mình dường như chưa đạt để cái không chấp đạo làm cho Phật Đạo một nhà, vào trong sự hành đạo lại không ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Như nước đến không tình nước kia thăng hoa thành khí, khí hóa không hình hiệp thanh khí thăng thiên, cảm tín không tình tánh linh mới đi vào sung mãn, đạo lý không hình mới nuôi sự minh chi đức để hồi sinh, cái sống của người ta là thần minh càng thông linh cái thiên quang đưa ta về cõi trường sanh chi giáo, học cái không người không trần nhập định vượt thời gian.

Cái khứ giác của người tu là thiên chơn càng giác ngộ, càng giảng không gian vào tận cõi không Trời để thiên chơn liễu sanh thoát tử trở lại cõi nguồn nguyên thủy để Hư Vô. Nên nhất lý thông vạn lý triều minh.

Cái có vì hữu cơ mà sanh hóa, cái không vì vô ngẫu lại lập thành, cơ và ngẫu của tâm linh tức là người đặc huyền quang linh khứ, mở được cái tâm đại đồng vào đại thể của Hư Không, nhân thượng đến không lòng vào Hư Không phát quang hóa chơn thân thành Diệu Hữu. Cái cảnh sanh tồn trong Đại Vũ Trụ thần minh.

Nhân tướng đến không tình thành pháp văn để thông kinh học xong mật ngữ, cái gọi là kinh Trời Vô Tự tức người Đại Tâm Bồ đề phải thông linh ngữ mật ngôn, ý tự của vô hình phát ra thành thần kinh chánh định, ý lực của vô hình phát ra pháp giới của thần kinh. Đến cõi thông linh mới biết ý lực là pháp nhân Vô Tự.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đến cõi Bồ Đề dùng lực trí tri để thông kinh ẩn ý, vạn học đều phải thận ngôn khi học ngạn ngữ để tâm thính. Như “ưng vô sở trụ thì nhi sanh kỳ tâm” cái tâm sáng tròn đầy an thần để am tường kỳ diệu ý.

“Cẩn ngôn khi giác ngộ, thận ý khi phát thiên cơ”, bởi ý là pháp lực thận ý là thiếu quang, ngôn là y đức cẩn ngôn để không còn sai phạm.

Bậc thiên sư đức đạt trọng nhờ cẩn ngôn sanh danh y diệu tướng, nhân đạt hòa nhờ thận ý sinh lậu tiềm năng, cái thế giới không hình cẩn ngôn để nhập định, cái siêu giới không mình thận ý để thông suốt huyền năng. Nhờ thượng nhân biết cẩn ngôn được người ưa thích.

Bậc thận ý thường chu toàn việc binh pháp quân cơ, không để nhạ lời nói làm lệch ý chí ba quân, không để thiếu sót ý nghĩa làm lòng quân xao dợn. Nên tầm cái lý sanh trường văn chương, sau phải biết thận lời để đồng thanh tương ứng, đồng khí tương hưng. Cái mạnh của

Thánh Nhân là cái ý chí hiệp quần thanh y cùng thân pháp.

Bậc học binh pháp cần ý khi thông thiên pháp lệnh, thận ngôn khi đấu trí để thâm kín huyền cơ, ẩn ngữ để am tường thế cuộc. Được vậy tâm tàng thần sự huyền giải mở ra, lòng tàng ý theo phương sanh trực đoán, trí tàng huyền cơ theo diệu pháp để kỳ binh. Sự tinh nhuệ của bậc cầm quân phải biết trường thống của ba quân mới đánh đâu thắng đó.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Phong thủy tuy vạn hữu diệu ý sắp được kỳ hình, huyền cơ biết dụng ngũ hành để kỳ binh độn giáp. Sự biến dịch của địa hình là sự ẩn ý để pháp cửu của bậc hành binh.

Như đất có tam hình nghi binh là thượng sách, thủy có tam tướng dùng thời khí để đổi thay, hỏa có tam quan dùng sự ngẫu sinh cơ diệt, kim có phương tiện dùng sự thiết kế sanh tài,

mộc có cỏ cây ẩn thân độn giáp. Có phải đạo của ngũ hành đều giúp người thận ý để mở mang.

Nên bậc thượng nhân chỉ đạo thận ý để ẩn tàng thông linh sự vật, thận lòng để hiểu người giao phó việc quân cơ, nhìn xa để tiễn nhân cho chu toàn đại cuộc, an thời cơ cho thể đạo thái bình. Có phải cần ý thận ngôn lại được chánh nhân quân tử để sanh sự trường thống an bang.

Còn bậc biết dùng sự diệu ý có lúc phải quên mình có công, không đòi thưởng cho công tâm đại hỷ, có khi quên mình có ý xoa dịu thế cuộc để quân bình, có những lúc dối lòng phải thận lòng không để lộ sự lúng túng, có nơi mời ngồi lại khiêm ái để lui chân.

Bậc thiên sư không thể can Vua trong giờ phút phát pháp lệnh, không phạt người khờ trước khí cụ hành binh, không rầy hạ tướng trong giờ Phong Thần thưởng thí, không tranh hùng biện trước đám côn đồ loạn tướng, không giành lợi to khi dạ người tranh đoạt, không để thiếu lòng từ ái khi quý đạo nhân gian. Đó là đạo cần ý thận ngôn để thành như chỉ đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Thiên sơn vạn hải khó dò,
Lòng người sâu kín khó mò cho ra,
Cẩn ngôn là đạo tề gia,
Còn thêm thận ý mới là thông minh.

Đời nay thế thái nhân tình,
Sống thanh phải biết luyện mình mới an,
Xưa Hàn Tín “lòn trôn” thân giữ chợ,
Trí chờ thời nhịn mạn rợ để tồn thân,
Đạo quân cơ có khúc phải minh thần,
Nên cẩn ý khi thân trong đời loạn.

Bậc quân tử học thiên kinh minh sử sáng,
Biết tùy thời biến dịch để an nhi,
Đạo chí nhân lớn nhất cái đạo tùy,
Thường huyền ẩn nhất thời cho an đạo.

Tâm trí tịnh phải xa phường nhân nghịch bảo

Tránh loài gian ngụy đạo dụng hai lòng,
Kẻ tham danh thường mãi đạo của Cha Ông,
Làm dối thể thường háo danh trục lợi.

An tâm trước am tường đời lẫn đạo,
Bình trí thiên yên phận để thời không,
Nước Trường Giang có khi lớn khi dòng,
Đời và đạo cũng trong ba dòng nước.

Bậc quân tử gặp quân chánh thần trung bắc
cầu ô thước,
Được quân minh thao lược hỗ trợ quốc gia,
Dâng chính tâm xây chánh giác sơn hà,
Đồng tâm lực hái hoa dâng đại ái.

Khí đồng thanh nổi dòng ô minh tâm trở lại,
Lòng đồng thanh hiệp Vương Đạo để hoàng
gia,
Sự minh trung đem dưỡng khí lại sơn hà,
Người minh đạo dâng hoa tâm cho Đức Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc thượng nhân thường trí tri trong cái tâm kinh để thông trí tuệ, sự khai thông trí tuệ giúp lòng thành đi trở lại con đường hoàng đạo. Đến đó mới đạt chí nguyện thanh tâm bày bóng thổ tịnh tánh hiệp vân ô.

Bậc thiên sư nhìn ta từ chơn thể sanh ra để hàm học sự thiên như chỉ đạo, vì sự tiến hóa chơn linh mỗi mỗi phải đầu thai làm thân như loại để am tường lực vô thường sanh lão bệnh tử. Kẻ hậu nhân không tu tâm sự chết là hạ tầng công tác của chơn linh, bằng người trí tuệ sự chết là một chu kỳ thăng hoa để trở về nguồn cội, tức là chết con người cũ của chính ta.

Bậc thiên sư nên đặt chí nguyện mở rộng phương tiện giải thoát vô minh cho đời thăng hoa sự chí nhân thanh tịnh, cho mình đủ mười ngàn (10.000) công đức trở lên trong kiếp làm người, mượn phương tiện của Trời cho ta hành như chỉ giáo, đem một thể lớn của một vị diệu nhân Công Đức Phật trở lại cõi Niết Bàn an lạc của chính ta.

Bậc thiên sư nhìn thế giới nhân sinh là một trường thi, cho nên bậc thượng nhân biết giới hạn mình trong thế đạo bất nhân, biết luyện trí mình trong ba dòng nước để sự thanh tu trở thành phương pháp sống có ý nghĩa. Vì vậy mà già không đáng sợ, chỉ sợ suốt đời người chưa làm được một điều thiện hỷ cho gia đình và xã hội quốc gia.

Một thế kỷ là một chu kỳ sinh hóa khác nhau, người đã từng sống cho hai thế kỷ là người biết sự hữu ích, bậc có tiềm năng mang sự ích quốc lợi dân để làm một công quả. Ta vì người mà đại tha người, vì ta mà chánh ngộ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Ta nên là cho trí ta thanh sáng để thông suốt, trường đời và là từng nấc thang của đạo đức, lối giải thoát chơn linh là người biết tu thân tề gia để trở về sự minh chung trong Trời lớn. Vì vậy mà phục vị lại đạo chí nhân cho nhơn loại.

Nên bậc chánh kiến thường thanh tâm cho y đức, an nhờ ý an được sanh chánh niệm, được phát trí độ của Tu Di nên thấu triệt tu là đi tâm ta và giải thoát cho ta qua Bĩ Ngạn.

Bậc thiền sư nhìn kinh kệ là chìa khóa của pháp văn để mở trí tuệ, hể mở được sự cao văn tức là tìm ta trong chánh đạo. Nhờ vậy sự chánh ngộ theo về hướng đạo cho lòng ta trong sự vì chơn linh lại biết hiển ái.

Bậc thiền sư tha quên thù nhờ sanh xuất lại tiềm năng, thương quên hận nhờ tìm ra ta là người chung một thể của Thượng Đế, yêu quên hờn nhờ thông thái tình lớn của đại quốc gia, ái quên giận nhờ sanh kỳ tâm biết hiển ái.

Bậc thiền sư nhìn pháp như trị nhờ sanh tâm kiểm định sơn hà, lực chi dân nhờ sanh Tu Di nên đại ân xá, giáo chi nhân nhờ trí tuệ lớn thông thiên, lòng hoàng đạo nhờ minh tâm kiến tánh. Sự dẫn thân vô ngại của Kim Tiên Bồ Tát là người trường thống lại trí độ đại vị tha cho thiên hạ thái bình.

Bậc hành như chi đạo làm không tính công sự công tâm thành ra công đức, hành như tu

chính vô quái ngại, sự không ngại mới đạt sự đạo đắc thành, phục vụ cho đại nghĩa quên tánh mạng. Đó là người nghĩa cử cao siêu là nhân tài của nước.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đó là bậc lòng không lòng thần minh thượng chánh, tu thân mà hưng chánh cho đời là sự minh tâm tự nhiên thông đạt, thiên định vì chí nguyện tha nhân. Sự vị tha làm thái bình phục hưng chánh đạo tu tâm cho thiên hạ bớt ác, sự chay tâm làm phục vị bậc sơ thủy tìm diện mục bốn lai.

Bậc thiên sư vô tranh vì đóng góp sự thiện giác cho chung, bất chiến đạo như thành minh di thiện, đại tha của thiên sư hiếu trung vì nghĩa vụ trường thống, tiềm năng nhờ trung nghĩa phát sinh cái đức nhân, vô tranh thì đạo chơn như mới phục hóa, nghĩa cử ở đời trên đầu có ba tác thần minh chứng hóa cho ta.

Bậc thiên sư tánh nhơn phục hóa nhờ sự minh tâm sanh giác ngộ, hậu thế thái bình nhờ bậc minh đạo đóng góp tài nhân.

Nên bậc thiện thí ngôn làm văn minh chí nguyện, tự pháp giúp phương tiện công đức tự mình khai, sự sáng ở trong lòng tự nhiên phù trợ sự minh sáng, như Tinh Tú và mặt Trời theo đường hoàng đạo thụ hóa sự trường sanh.

Bậc thiên sư nhìn nhân thượng trí hiệp quần thì quốc gia văn minh phục nghiệp, đạo thượng giáo hiệp quần quốc gia có hàng tế thế an dân, nhơn thức ngộ tính năng hiệp quần, quốc gia được hàng hiền thần dựng nền trung cang hiếu nghĩa. Cái đạo tự nhiên thành do dăng chí nguyện của người nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Chủ hướng thượng là sự hàm thụ Kim Cổ Kỳ Quan, đón sự Tân Dân minh tôn ty lễ nhạc của thượng thời cổ để giữ dân bình văn hiến của quốc gia.

Bậc thiên sư lễ là Tiên Giáo làm cho trí độ văn minh, nhạc là minh đức làm cho tâm hòa khí thuận, lễ không để thiếu lễ kính làm danh sĩ thái bình, nhạc không để thiếu nghi thức làm mực thước cao hơn, kính không để thiếu khiêm ngôn làm khí độ ôn hòa, kính không để thiếu khoan dung làm sách lược sáng tỏ.

Bậc thiên sư là bậc khiêm ái thủ lễ để từ hòa, bậc hiền ái khoan thai để đại giác, bậc hiền dăng khoan chánh để phụng sự thái bình.

Nhân phục lễ phục vị bốn tánh Tiên Thiên, quân phục lễ thiên hạ thái bình an lạc, nước phục lễ lân bang hòa thuận bốn phương, tài hoa phục lễ lòng Trời ban ra sức đại ái, quân thần phục lễ minh quân khanh tướng được triều nguyên. Đó là con đường hoàng đạo cho quốc gia, cho các bậc đại giác.

Bậc thiên sư nhìn công cao thuần nhất không tranh là lễ kính với quốc gia, danh cao thuần nhất vô tranh là nhân trọng hiền tài vì quốc, tài cao thuần nhất vô tranh là tài hoa đại đức dăng công đức cho nước. Sức của bậc lễ biết hiền ái

chi tình tức là đức của đạo quốc gia và Thiên Tử chi thần, chi tướng phát huyền cơ.

Người hiếu lễ thường trụ từ hòa, thường an để vui với cái tự tại Trời cho biết đủ, thường yêu lý thiên nhiên phong phú, thường hành văn theo trí đạo phát sanh lòng ái quốc, thường trung thủy với quốc gia sanh trưởng của mình, thường yên mình lập mực thước từ bi trong đại độ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư lễ là chủ của các sách lược tôn trọng thái bình, lễ là chính nhân làm cho tài hoa biết mình gia chi giáo và không làm trái đạo của lương tâm, lễ là sức phục sinh trong quốc độ văn minh vì nước, lễ là tình yêu của mực thước chánh đạo cao quý của tài nhân.

Bậc thiên sư như tình nhật đi người giữ lễ làm theo sự chân nghĩa, khi nghĩa vụ làm tròn bậc nhân lễ được thặng hoa, như cái cây khô cần lại sanh ra hoa quả thơm mát nuôi người thương vật. Ấy cùng nhờ nước lành mưa thuận tưới hoa.

Như trăng sáng tròn lòng nước dâng cao làm cho gió hòa mưa thuận, làm cho phong thủy tiêu giao, làm cho giai nhân tài tử trong nước phát thi ca vịnh phú, theo trí hóa của trăng thanh mà an đức mình trong tình yêu ái quốc.

Bậc giữ lễ có lúc cũng đau lòng, nhờ giữ tiết độ nên thanh lòng cho qua cơn bão tố, bậc thiên sư nhìn khí tượng có lúc bất hòa, bậc giữ lễ biết nhường lời để không tổn đức, biết lui mình ra khỏi trí đàn độn hạ ngu, biết giới hạn ngôn ngữ không sanh ác ý. Cái đạo ở giữa sự làm tròn của đạo ái quốc lòng người nhặt nhặt sự xung khắc để nước được thiêu quang.

Bậc thượng chí nhân thuần chánh vì giữ lễ không lời, nhờ không lời mà xóa tâm nhơn vị kỷ, có khi thận ý để giữ lễ giao tình, nhờ khiêm ngôn hanh thông đại sách lược, có những đường lối đa tranh đoạt lợi giữ lễ để mực thước lại tinh thần, nhờ chánh giác được tường văn, có sự trái lòng nhờ giữ lễ không tranh làm cho lòng người phục vị thông tình đạt lý, lễ là đạo thắng luân thường và lòng vị kỷ để mình linh tức là đạo linh của mình “linh bất linh tại ngã”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người giữ lễ thường có tấm lòng trung tín lớn để thắng mình, người biết thắng mình là hàng đạt đạo biết sử dụng tiềm năng, nghiêng mình trước tài hoa để tao nhân, nghiêng mình trước công tư để an đạo, khiêm mình trước tài đức để giai nhơn, ản mình trong dòng đời dục loạn, nhơn mình trong thiên hạ thái bình, kiên trí mình vô lễ không nhìn, thiếu nghĩa không chơi, vô đạo không tiếp, vô đức không luyện tình, bất nhơn không giao kết với đám hạ ngu.

Bậc thiên sư vì hiếu kính quốc gia không phụ bạc nhơn tài hiền hiếu, vì quân mình quốc đạo không chà đạp học sĩ của quốc gia, vì hành nhơn chỉ giáo không xâm lấn nhơn quyền của người. Đó là giữ lễ của đạo chi dân làm trị an được thiên hạ.

Bậc thiên sư giữ lễ: Bậc nhơn trị thường nghe tiếng nó của lương tri, thường vui với người đề cử hàm ý, thường tao nhã với các bậc

trí tri, thường am tường thể đạo trong đời sống. Đó là sự hiền ái hòa nhân.

Bậc thiên sư nhìn trí của một người chưa đủ sức để thích nghi, biết thủ lễ dùng trí tri của thiên hạ để thích nghi cho trăm họ, tài của một người chưa đủ sức để vận bang, biết giữ lễ dùng tài của vận bang trong thiên hạ để kinh bang tế thế.

Một học sĩ chỉ đào tạo một số tài năng, bằng thủ lễ dùng đến thiên hạ học sĩ thì thiên hạ học sĩ sẽ đào tạo được kim quang triều bảng làm vách sắt cột đồng họ biết an định quốc gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Sự nhơn trị là dùng minh lễ để nhơn trung nhơn, hiệp quần tài nhơn lập ra sự minh trị, là tài nhơn đều có kiến thức sâu rộng, có những đề án cao nhơn, có trí độ sách lược hơn người, có tài hùng biện mà làm yên đạo thiên hạ.

Bậc thiên sư nhìn lễ kèm theo làm dịu lòng người, lễ đem lại sự hòa nhân hiệp quần Tiên

Nhân chi đạo, lễ đem lại sự hòa thân, lễ làm cho mình quân lương tướng tao phùng hội, lễ làm tăng sự hiếu kính quốc gia trong thiên hạ, lễ làm cho văn minh phát sanh kỳ tài hiệu triệu hậu nhân.

Bậc thiên sư nhìn lễ làm cho Trời vui ban khí lành an mặt đất, lễ làm cho Thần Tiên thương cảm truyền thụ sự trí tuệ hiển dăng, lễ làm cho Phật Tổ ban hồng ân xuống địa giới, lễ làm cho Chư Phật ban pháp lực hà sa giúp hàng tu đạo, làm cho sương lành ngọt vị nuôi sống muôn loài, lễ làm cho phẩm hạnh con người đi vào chơn thường thiện mỹ cao cách, lễ làm cho khiêm nhu văn học mở kiến thức văn minh, lễ làm thiên hạ đi con đường Thượng Kim phục vị của nước.

Nên bậc thượng trí vì lễ lúc hành nhưn bát sát, khi hành đạo không tranh, lúc hành văn không tranh lý, vào cửa giáo không tranh ngôn, là trường đời không tranh đức, vào danh phận không tranh tài, vào cửa dục vọng không để chết nhân tâm trong hạ lưu mặt khảo, ra biển đời không để chìm thuyền trong tử dục hạ nhân. Đó là người thủ lễ biết khắc kỷ “tùy thời biến dịch,

tùy ngộ an nhi’’ không để lệch trí lễ của mình mà làm loạn đạo của quốc gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Mỗi tài hoa đều có một đấng thần minh, trên đầu ba tác đều có Phật Tổ và Thượng Đế ở bên mình, nhớ đạo di tâm thì đời đời sống chung trong lễ đạo. Nên bậc trượng phu thủ lễ để cao mình, gặp nghịch lễ lui mình không giận, gặp phi lễ không ngó không dòm, gặp ô tạp không nghe, đối diện thì phi không để ý. Nhờ giữ lễ như vậy mới sống chung cùng đạo mà và giữ được đạo nước để an dân.

Bậc thiên sư lễ là người thiên định chi đạo rồi hàm học sự giáo từ tâm, ngộ tự tánh, giác tự thần minh, thông suốt trong tâm học tự đạo, nhờ vậy tâm hồi tâm tìm ra sự học của Thượng Thiên, tánh linh huyền cơ trong cõi Tiên nhà Phật, đối diện lại bản tánh thiên phú triều nguyên mà Trời cho ta, nhận ra sự Thiên Tiên lễ nhạc là ‘‘tiên phục lễ, hậu học văn chương’’.

Bậc thiên sư nhìn thường sanh tiềm năng phục vị tâm kinh, linh tính tròn đầy trong sáng phát sanh kỳ đức. Từ đó dạy lại chúng sanh vạn linh đang chung sống trong Tiểu Vũ Trụ của mình, dưới trên đều hàm thụ Đạo Tiên Thiên phục lễ.

Bậc thiên sư làm cho tâm tự hoa, sự linh trí phát sanh, làm cho tánh tự giác, sự linh huệ tự mở, làm cho trí thông linh, sự trí tuệ trở về hàm học cái đạo kỳ duyên trong Tiên Thiên đạo học.

Bậc thiên sư đến chỗ nhơn kỳ hình lậu tận thiên cơ, đến nơi nhơn kỳ ngộ lậu Thiên Thor Phật Pháp, đến chốn vô hình lậu tận thông Thiên Đạo Thần Thor. Như con cá hóa long đăng vân ra khỏi nước, lẽ là đạo hóa hình thanh tịnh trở lại của đại bi tâm mà làm cho đạo nước được thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vào cảnh giới vô hình bậc thượng chi nhân thông suốt sự tái tạo của siêu nhiên mới tìm sở học của kỳ

quan, hiến dâng tình Trời Phật vào trong sự thái bình thanh trị.

Bậc đại giác nhờ ngộ lớn nên quên sự có mình, hiến sự công tâm làm cho bình đẳng giác ngộ. Bậc phát tiềm năng lại quên sự tư lòng, vì đại ngộ hiến dâng cho nước khả năng của mình thành đại công tâm trong nhơn loại của quốc gia.

Bậc thiên sư nhìn bậc thuận thiên thời lại quên tư công danh, dâng tâm công chính vào sở học kinh bang tế thế cho nước, làm cho kinh tế phồn vinh, làm cho đời sống của chúng sanh giàu sang hưng bang chánh đạo.

Bậc phát lòng chí nhân thuận chu kỳ phù trợ Thiên Đạo, hiến kỳ duyên vào sự kiến thiết quốc gia làm cho dân giàu quốc mạnh. Đến cõi trí giác trường sanh ban khí lành tạo ra sương ngọt làm dịu lại lòng nhơn, đến nơi thanh tịnh ban sự Tân Dân Minh Đức vào trong xã hội cho nước được văn minh, làm cho đức trọng chi tình xả bỏ sự phạm phu, hiến lòng vào phụng sự đại ái.

Bậc thiên sư nhìn nghĩa phát trí độ thì xả kỷ để đi tầm chơn ái, thủ năng thiện giác quên tư ngã để hiệp quần, tính nhơn am tường trường

thống trên linh minh đạo, hỷ xả bác ái là bậc đạt
tinh thần phục đạo chi dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc
hiền đạo cao quý, bậc đạt lòng nhân vào sở học
hiền tình đi vào chơn ái, người hiền ái thông suốt
nguồn cội. Chỉ có một Cha sanh là Thượng Đế
và ta.

Ta từ trong một thể của Thượng Đế sanh tính
giác chơn linh, người đồng năng trong một tiềm
thức linh giác chỉ vào tiềm năng phát sanh đi con
đường chí đồng đạo hiệp mới đem thiên hạ vào
sự giàu sang vinh dự và nước được thái bình.

Ta từ gốc lớn của đạo giảng sanh, người từ
nguồn lớn kết tạo, chỉ khác nhau ở chỗ mê và
giác, tất cả đồng ngộ Đạo Trời rồi vào một thể
không hai.

Ta sanh vì hành như chi đạo mà xuất thế
học, người sanh vì nhân quả để trả sự oan trái
trăm luân, cái được nhân lớn ở trần gian là cái

phương tiện lớn để ta lập công bồi đức rồi hoằng đạo cho đủ công đức cho ta công viên quả mãn.

Bậc thiên nhìn trăm thứ nhân đều chèo chống danh và nghiệp, ngàn thứ duyên đều theo thiện ác của luân hồi, nên bậc giác ngộ tư lòng biết mở phương tiện lớn hiển dương. Sự hiển dương lòng chí nhân đưa mình đủ công đức và công viên quả mãn.

Bậc thiên sư nhìn Trời tan mây phong thủy nhìn thiện ái hữu tình, nhân quả dứt sự kỳ tâm phát sanh chánh ngộ, như kẻ gánh nặng khi bỏ xuống thấy nhẹ nhàng. Ấy mới thấy trở lại sự thường tâm mới sanh xuất tâm nhi thường đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đến sở học của Trời lại quên lời đề tường thông đại ý, đến sở học quên ý đề sanh xuất kỳ nhân, đến sở học quên thân mới hoằng đạo, cái đạo lớn thường không lòng mới sanh xuất đạo tâm.

Tánh đức tự lòng pháp sanh nên khêu sáng cây đèn công đức, nhân trị tại pháp lòng sanh

nhân chánh thiên hạ được thái bình, tâm phát sinh trí tuệ thì lòng trong thông đạo thể, thanh tịnh để rửa tư lòng, lòng sạch mới mở được lục tâm thông.

Bậc thiền sư đừng sợ ta già, chỉ sợ ta chưa tròn bốn phận với quốc gia và con đường đạo đức, đừng sợ ta thiếu, chỉ sợ ta quá thừa sự bá nạt nóng giận sân si, đừng sợ sự ngu muội của chính ta đã qua, chỉ sợ sự thông minh của ta đến trễ không đi kịp chu kỳ tận thế để về tới Hội Long Hoa.

Đừng sợ biến đời thi người đạo, chỉ sợ ta không sanh tiềm năng để trong khảo đảo lại sanh đại trí tuệ thoát ra, đừng buồn với sự dã nhân của con người, chỉ buồn cho ta bỏ phương tiện và cơ hội giải thoát mà đến nay trái tim thiền sư chưa được thoát.

Không chê sự quê mùa của người nhân, chỉ chê bậc bị thông minh của mình lừa gạt, không chê nghề nghiệp của nhân trị nuôi thân, chỉ chê mình không biết dạy mình để nhân tâm hiển ái.

Ăn chay được là tốt nhưng chưa phải là phương pháp giải thoát tu nhân đến tốt, cộng

thêm sự sửa đổi tấm lòng và tâm thiện nhân hậu thì thiện định mới tròn đầy công quả của người tu.

Hướng thiện được thì tốt phải cộng sự hưởng thụ tu thân thì trí tuệ mới phát tiềm năng. Nhờ phát tiềm năng mới tâm minh tánh Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đừng sợ số kiếp của mình nghèo, chỉ sợ đức tin và tiềm năng của mình đang chết héo, đừng hờn giận cho kiếp sống tha phương, chỉ giận mình tại sao không nuôi được ý chí tự lập, đừng ganh tỵ với người thành công. Bậc hàm học sâu rộng lại ban giao cho mình mở rộng kiến thức để hòa nhân.

Không trách kẻ say rượu quê mùa bên đường đó, phải cẩn thận mình đừng để say tinh thần trong những áng mây thế tục phù tang.

Nghề nghiệp làm ăn là sự mưu sinh lớn để nhu mình, đừng để sự tranh danh chìm mình trong biển khổ, nhân đạo là sự cấu tạo của tình

người của xã hội, đừng quá bạc đãi người mà sanh tâm địa ngục của chính ta.

Hễ cái gì biết cao quý nó phải biết nối liền sự lễ kính để bảo tồn sự cao quý của tình người và tình nước quốc gia, tiền bạc có thể làm ra một sự nghiệp, một danh dự nhưng danh dự trong sự nghiệp trường tồn là nhờ vào trí tuệ và tài năng biết lễ để thành công.

Người làm cho mình được thành công tức bậc nhân tài, còn làm cho mình được thành nhân mới thật sự là người cao quý của nước, cho tiền của tuy là cao quý giúp kẻ đói nghèo, nhưng không bằng bố thí chơn ngôn làm cho người ta giác ngộ. Kẻ sĩ được lời lành sẽ tâm trí tuệ, người hiền được pháp tu giác ngộ được trái tim chơn Phật của chính ta.

Bạc đãi hiền phải đem theo sự lưu tình, bằng vì danh nhân mà đãi sĩ chỉ làm cho mình sĩ diện cái đạo lớn của chính ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo dạy con đừng bắt nó phải giống mình, mà phải dạy sự văn minh cho nó trưởng thành trong sự thành công của chính nó, còn dạy vợ đừng buộc nó phải giống người nào đó, mà phải dạy sự công ngôn gia chánh để nó phát tiềm năng của chính nó làm tròn bổn phận tại gia.

Dạy đạo đừng bắt người ta phải giống mình mà phải dạy tự tâm sinh cho nó tự phát tiềm năng và đi theo con đường giác ngộ chính nó, dạy dân đừng buộc dân phải giống mình, mà phải dạy dân canh tân nghề nghiệp để làm tròn bổn phận của chính nhân giàu mạnh giúp được gia đình họ là họ chính họ giúp quốc gia.

Thấy người giàu đừng chê họ, hãy hiệp quần để sang trọng, thấy thành danh đừng chê, thanh tịnh nhau đạt đạo để công thành.

Bậc thiên sư nâng người tài để trường thống quốc gia, yêu người hiền để tương hưng đạo đức, quý người giàu để kế sách kinh thương, trong người nhân để minh chung phò đạo.

Bậc thiên sư thương người trí tuệ để văn hiến mở mang, nâng đỡ hàng sĩ để văn minh cộng lạc,

tha người xưa có lỗi để cộng sự đại thành, dung người lỗi anh minh để lòng ta phong vũ, chiêu hiền tài để an chánh tài nhân. Được như vậy bậc chí nhân an bang mà giúp cho lòng người đạt quốc đạo.

Bậc thiên sư thương yêu là tiết độ trung hòa, nhưng đừng sa đọa vào chỗ lầm thương lãnh phí tiết độ, có những lúc phải dừng mãnh chơn tâm để thẳng lòng mình đi về chánh đạo, như lãng tử quay đầu mới nhận ra thương và đọa chỉ trong một phút mê và giác mà thôi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc học sĩ tránh rượu không để lòng say, vì lòng say sự mê tâm quyền dữ sẽ ngã, không để tình lý mình say làm lạc tâm vào chỗ trầm luân, không để yếu mình trong phương vị trong trí năng truyền thống của nước, không để nhạt tinh thần khi gặp khó ta phải biết sanh trí tuệ để đường phương.

Bậc thiên sư nhạt được lòng tham thì tánh quang năng tỏ sáng, nhạt được lòng vị kỷ thì

chơn pháp tự lòng sanh, nhậ được phạm ngôn thì thánh ngôn mới phát ra thông suốt, nhậ được mùi vị đa sâu thì tâm lý tánh mới phát linh quang.

Bậc thiền sư nhậ được quyền lòng từ thế tục thì lòng thượng lòng trở lại Đào Nguyên, nhậ được tửu lạc thị phi tại thế thì minh tâm khêu sánh tánh kiến trở lại về, nhậ được danh vị tình tài tửu khí thì khai mở được khối tình Thiên, là khối trí tuệ yêu đại sĩ lớn của quốc gia.

Như lòng sạch lòng tự nhiên tánh linh nhân thanh tịnh trở về, như tâm vô tranh tự nhiên tâm minh sự cao kiến, như tánh vô danh tự nhiên liễu ngộ sự không trần. Tuy ở giữa trần tự nhiên thông suốt huyền cơ của Tạo Hóa.

Bậc thiền sư nhìn như thay đổi một vị trí tự nhiên sự linh thiêng mở ra cho mình một phương vị, mỗi phương vị của không gian là một cánh cửa, một cánh cửa của tiểu số hay tiểu hình đều là sự siêu xuất thần minh.

Tâm là lý vô hình theo sự linh thể đó đi đến cõi triều nguyên, sự hàm học đồng đức nhân của

Phật Tiên khuyến giáo là mở cửa siêu hình để chứng đạo Hư Vô.

Bậc thiên sư như thay đổi một chiến lược cũ để bổ sung vào một sách lược mới lâu bền của văn minh đại giác, tự nhiên trí hóa theo sự huyền cơ hiển thần vào trong văn tự, hóa sự hành văn thành những mực thước của binh thơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Như người thiên định nhìn vào sự móng khởi của nội tâm làm cho tâm sanh hóa vào trong thiên nhiên để hiểu đạo, không để cho tâm lạng không vì tâm đi vào cảnh giới lạng không tức là người tu thiên định mà cái tâm kia đã chết.

Có người nhập định lại chấp vào chỗ tịch tịnh, cứ lo ngồi thiền không lo dẹp dọn và giáo hóa lục căn và lục trần ở nội tâm, làm cho tâm chấp thiện ngã giả danh, làm cho tâm đi vào chốn lạng không cả đời tu không đạt đạo.

Bậc thiên sư nên nhớ tâm là chủ của vạn thần, tâm minh thì thần hội tức đạt sự Quân Tiên

Hội ở nội tâm, tâm là lý vô hình, minh tâm thì chơn lý hội tự tự nhiên, tâm là cảnh vô hình, tâm linh thì thông suốt các cõi Tiên Thiên Thượng Giới. Nên bậc luyện tâm không diệt tâm trong tịch tịnh của thần minh, không để tâm cản thần thì sự thần truyền thần được minh sáng trong Tam Thể tự nhiên.

Bậc thiền sư không để lý trí tôn tâm thì tâm tàng thần được hàm thụ chơn truyền chỉ đạo, tự mở tâm kinh không để lý cản thần tâm thì sự Như Ý Pháp Vương sanh thánh tâm Phật sự, tự mình giác ngộ lại chính mình.

Đến đó mới hiểu rộng ta là Thầy của chính ta đó vậy, ta là bầu Trời nhỏ trong Tiểu Càn Khôn, ta là tinh hoa trong thiên nhiên Phật tánh, mở tâm trí tuệ được rồi là người cứu cánh được chính ta.

Nên bậc tu tâm không quá chấp thiện để luẩn quẩn trong thiện không thoát, để thiện ngã hóa hình chơn. Không quá chê ác để ác kia quy tâm tìm về chánh giác tức tha được kẻ thù mới đạt đến đạo tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Như Trời cho ta cơ hội để siêu nhân, ta lại cho người cơ hội quy chơn và ta chỉ Pháp Vương cho người đắc đạo. Nên bậc tu tâm phải bớt ác để áng mây nhân quả tan đi dứt niệm luân hồi.

Cũng không chấp thiện để sắc tướng âm thanh biến dạng, sự thiện ngã tan mây ta mới nhìn rõ được Trời, cả hai được sạch ở trong lòng thì tha tâm thông của chính ta mới mở.

Bậc thiền sư nên nhớ không cản sự tâm sanh kỳ đạo, chỉ bỏ dần sự huyền não loạn thị phi tâm, không cản thần minh khi tâm kinh ngộ giải, chỉ đánh thức tâm dừng vào chỗ lặng không mà chết tâm lý ở Hư Không. Nhờ tâm không lặng đi sự minh sáng của thần tâm trở lại dạy ta sự trường sanh giáo, ấy gọi là đạt sự thanh tịnh thường tâm.

Bậc thiền sư cũng không thể để tâm đi vào tạp niệm của Hư Vô, thường sắc pháp là diu động sự trí tuệ thì cửa huệ bị đóng lại hay hoặc không mở, cửa vô thường tâm mà để tâm đi vào

siêu nhiên phát ra một đạo hào quang của ba mươi sáu tướng pháp gọi là tâm hội Phật quang thì ta mới chứng được đạo Niết Bàn.

Bậc thiên sư nếu tâm được sinh hóa vào Tiên Thiên chi khí ta phải để cho cái tâm tự sinh và nó tự trưởng, tự tiến rồi linh hồn ta tự hóa theo khí hóa hạo nhiên, mỗi mạch lạc của vô tự tâm sinh ở Tiên Thiên nó gắn liền với trung tâm sinh lực của Tạo Hóa.

Cửa Càn Khôn Vũ Trụ có muôn ngàn cánh cửa sổ để tâm thần của ta siêu xuất đi qua, hể tâm sanh sự thấy biết thì nhãn tạng mở ra thành tâm nhãn dẫn sự biết kia vào Vũ Trụ Vạn Năng nối liền sự thiên nhãn thông. Sự biết của thiên cơ tức đi tìm Trời trong ta vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Hể tâm sanh khứu giác đạt sự thánh thị ngã tâm, cái lậu tận thông nối liền với chơn tâm, như cái tâm Thái Cực là trở vào trong để hoàng đạo, còn cái

tâm Vô Cực lại phát ra sự am tường của tâm hội lậu tận thông.

Cái hiểu biết của khoa học nội tâm gắn liền sự vô vi khoa học của Vũ Trụ Quang mới thông suốt “Phật tức tâm, tâm tức Phật” gọi là Phật trong ta đó vậy.

Bậc thiên sư hể tâm sanh hóa theo khí hóa Tiên Thiên phát ra sự thấy nghe trong vô hình hiển giáo trong Vô Cực Vạn Năng, như nghe được tiếng Trời huân dạy trong chánh ngộ thiên cơ, tự nhiên thiên nhĩ thông ứng giáo vào sự linh ngôn mật ngữ, từ đó ta am tường siêu nhiên của mật ngữ. Tất cả các ngạn ngữ thiên ngôn biến sự thấy nghe của ta trở thành Chơn Kinh Vô Tự.

Bậc thiên sư hể tâm phát ra sự hiểu biết trong chơn giải vô hình nối liền giữa Trời và người, như cái ta tha tâm thông từ trong ta đi tới cõi có thời gian, đi xuyên qua cõi không thời gian rồi nhập vào khối không không gian, thanh tịnh trường tồn sanh hóa ra cái hiểu biết ngoài sức học của Tam Giáo vạn niên.

Đến đó mở mang sự hiểu cao không bằng siêu hóa sự học của vô hình tâm vào trong trí tuệ

của tiềm năng, khi mở tiềm năng để sự linh tâm sanh Diệu Hữu.

Bậc thiền sư hể tâm thông suốt đi vào trong vạn niên của bản thể vô hình, tức đạt sự minh tâm kiến tánh rồi sanh chơn như thần huệ, từ đó tức mạng thông nó đi tìm lại cái ta trong cánh cửa của thời gian và đi vào tận ngọ của cánh cửa không không gian.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền sư để đại giác tâm thông suốt thời thần nối liền Thất Phản Cửu Quờn tức là đi trở về bảy Trời trong ta vậy, cái tâm nó mới lộn đi ra ngoài Thất Trùng Thiên quy hồi Cửu Chuyển tức đi ngược lại chính Trời, tức hàm học theo chánh đạo chơn truyền.

Bước chân đi của chơn như đều phát ra bảy tòa sen, từ đó không đạp mây đặng vân trên cõi phương tiện nữa mà đi trên cái hoa tâm của chơn như, chánh tiềm năng của mình sanh hóa đó gọi đi vào trong Thất Phản Cửu Quờn, cái chơn như

vào trong Đại Thừa Cứu Chuyển chỉ phát ra bảy bước đi của tâm sanh, tức vào trong nhà Phật của cõi vô hình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thời gian của tâm sanh trí tuệ là đi vào chu kỳ cho ta dọn dẹp nội tâm, đổi những sự u mê phát sanh trí giác, ánh sáng của sự hoàng đạo theo về tẩy rửa thần linh làm cho thần thông thần, làm cho trí giác sanh Kim Thân huệ mạng.

Từ đó mỗi thời thiền định là một chu kỳ đi học đạo, sự kỳ đạo ở lòng mình là tâm người và tâm Trời ứng giáo trong cõi tự nhiên đến đó là thiền cơ thông huệ tự linh.

Bậc thiền sư nhìn tâm sanh không trói buộc tâm, khi thần sanh không cản thần kỳ giác để cho sự sinh hóa trong thể đạo tự nhiên, đến lúc tâm trụ tự tâm sanh lục huệ, mỗi chơn huệ tự phát ra một sự giao cảm siêu nhiên.

Như người và Trời thông thông cảm cảm, như người Cha đại minh triết dạy sự đại triệt đại

ngộ cho con vào trong chơn giác của con mình, và mong sự hàm học của nó đi vào sự chơn ngộ để chính nó phát tiềm năng, đem sự chánh đẳng của chơn lý vô hình dạy nó thành Thiên Kinh Vạn Pháp cho trần gian tu hóa cái Đạo Trời và cái đạo làm người đồng nhất thể linh quang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Khi trí huệ tròn đầy phải biết lìa tự tâm để cho chơn thần hiển hóa, vào trong các cõi thanh tịnh vô vi để cho sự thấy biết của tiềm năng học đạo như ý, đến đó Phật đáp thanh y Trời ban phương tiện làm cho sự thuận thiên tồn sinh vào trong Trời lớn. Sự học đạo làm cho mình thần giữ kín huyền cơ.

Bậc thiên sư học cho đến thông thần làm cho các thần kinh thông linh vào con đường hoàng đạo, kinh pháp học cho đến thông tình làm cho sự huyền kinh thành thần kinh Vô Tự, Kinh Vô Tự tức là sự hàm học đi ngoài tất cả các tướng pháp, đứng trên tất cả xúc giác vào trong thông

đạt lục thần. Đến đó sự học mới thật vô trần hiển hóa chơn linh.

Bậc thiên sư tâm đi vào cảnh giới vô tướng thì thân lại nhập định theo sức hút của linh quang, giờ phút thanh thanh tịnh tịnh mới thấy mình thay hồn đổi xác rồi đi vào trong các cõi đại từ bi.

Đến đó biết phân thân thân ngoại thần và bản thân công thêm thân Phật, tam thân đó liên tục giao linh giữa thế giới hữu tình và thế giới vô tình, vượt qua hai thế giới đó mới vào cửa Trời Hư Không trong đại định, Hư Không đại định là nơi thanh tịnh mà lại có mà lại không tịnh.

Bậc tu thường tâm lại đạt thanh tịnh tâm, vào cửa không động quang lại hồi quang phản chiếu, sự vi lai quá khứ đi trở về với viên mãn đại thanh quang, như khí thanh tịnh nuôi sống trí tuệ thanh quang, như lòng sạch lòng chứa chứa vào sự thanh quang trịnh sáng, như mặt Trời tròn chứa đạo của Hư Không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tâm sanh lành khí trí độ phát ý lực đại từ bi, lòng sanh an lạc tánh linh thân sự huyền kinh vô tận, như vào cửa lớn không lòng sự lậu tận giác giúp mình thông.

Bậc thiên sư ra vào cửa không động mới am tường trái tim Trời từng nhịp nuôi sống trung tim đại thể, trái tim của Hồng Mông Thượng Đế chứa tám vạn bốn ngàn cánh cửa sổ để bậc đạt đạo vào trong. Sự thần thông thần hàm học đạo lớn của Như Lai.

Mỗi cánh cửa đều phát sinh linh diệu như những bộ máy vi tính phát tín hiệu vào Vũ Trụ Vạn Năng đồng thanh đồng chung cảm ứng.

Bậc thiên sư nhìn muôn ngàn hình tướng từ các cánh cửa diễn tâm sinh hóa nối liền nhau, muôn tánh vạn loài từ xuất sanh hóa nhập xuống làm Càn Khôn Vũ Trụ muôn loài, trong thanh diễn đại tình sanh lòng nhân hậu của vạn linh để tình kia sanh chơn linh giải thoát, trong tín học vạn năng làm cho tính giác ngộ kia biến thành sự hiển ái để Đại Bồ Đề. Nên vào trong máy Trời

mới hiệp nhân tâm thành trái tim lớn thông linh cùng Càn Khôn Vũ Trụ.

Bậc thiền sư mỗi niệm vào trong thông ý niệm để tâm đi vào trong Vô Cực để không còn ý niệm, niệm có nghĩa là thiện ác nhân quả đi vào con đường quờn đạo tự nó tiêu trừ, khi vào trong Vô Cực thì thanh quang diễn lành đốt sạch không còn sự thật hư ảo giả để lòng sạch không lòng. Tức là tâm đi vào cảnh vô biệt niệm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vào được sự không lòng thì phiền não của thế gian sạch niệm, sự không niệm mới phát sanh trí tuệ để sự học kia thành chơn đạo của Như Lai, chữ niệm có nghĩa là phiền não của thiện lẫn ác, chữ không niệm tức là dứt được phiền não chánh tà. Còn vô biệt niệm là đi tìm cái ta trong trí tuệ, khi sanh trái tim trí tuệ lại không có lòng di trần để trái tim đó đạt đạo ở Hư Không.

Bậc thiền sư lòng trống lòng tức tu tới chỗ ở không trần không nhiễm chấp, trí không động

tức là không thiện không ác để trí sanh trí tuệ, tánh không trần tức trong phiền não lại xây tâm Bồ Đề, ta không ta trong lúc thông thiên lại sanh ta không mang tên họ của cõi tục giới mà có Pháp Danh trên di thượng ở trên Trời, tuy ở thần nhưng ta Pháp Danh là Vô Danh Thị hiển đạo giữa Trời Vô Danh Thị tự nhiên. Nên bậc thiện định không tìm ra được trái tim linh quang của mình tức còn đi trong nhân quả thiện ác.

Bậc thiện sư tim sanh tim mới đưa tim đi tìm sự chơn ngộ, chỉ sanh tim mới đi vào cửa đại linh quang, sanh được tim mới sống lại sự chơn lý diệu huyền, còn sanh không được tim sự tu kia thành luân hồi nhân quả. Kẻ chấp thiện thì sanh ra làm con nhà tu thiện, còn người chấp ác thì đi vào thế tục để trả sự ác của nhân gian.

Bậc thiện sư tim không sanh tim sự thiện kia giết tâm vào tịch diệt, tim không sanh tim sự định kia thành tôn giáo đa quyền, tim không sanh tim sự tu kia biến thành âm thịnh chương ngại, vào trái tim trần rồi diễn đạo trong sự thiện giả di nhơn.

Bậc thiền sư tìm sanh tìm là đi tìm chính ta trong chánh ngộ, tìm sanh tìm là đạt sự chánh giác để trường lưu, tìm sanh tìm là sự hồi sinh của linh quang Phật sự. Sanh được trái tim linh quang của mình là thiên sứ đến đón đưa về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cái đạo của các cõi Bồ Đề là đi tìm tìm ta để bắt tử, cái sống của tinh thần là trái tim ánh sáng chơn linh, trái tim vô hình chứa đủ muôn ngàn sự giải thoát, sanh được tim rồi là sanh Vô Tự Chơn Kinh.

Vào trong trái tim vô hình Phật do tâm sinh thành đạo, tâm sanh muôn ngàn sự ảo giả biến đi, mở cửa từ bi đưa tim đi vào Bồ Đề Đại Định, cửa thần thông thần tâm ngậm vịnh thái không.

Bậc thiền sư nhìn hai thế giới giác mê tâm sanh tâm trực giác, vào trần lòng không trần giải thoát thật mới hiển ra, cầm tâm kiếm trên tay dọn sạch con đường phạm ngã, đưa linh quang vào chơn đạo vô hình hiệp thủy định để toàn chung. Muôn ngàn thử thách cháy khôn tâm

sanh đại viên giác, muôn ngàn tạp niệm biến đi
lòng thanh tịnh trở về.

Bồ Đề bốn vô thụ
Minh Kính diệt phi đài,
Thế gian vô biệt niệm
Hà khứ nhiễm trần ai.

Tế thế hà đồ hiển lạc thơ,
Dọn lòng sạch niệm tỏ thiên cơ,
Vào trong đại ngộ tim Vô Tự,
Phật ở Linh Sơn tự thông tim.

“Thần tròn đạt đạo, khí tròn đạt pháp, tinh
tròn đắc thiên cơ”; không sợ sự giác ngộ của
chính ta chỉ sợ thế gian tâm mê thần ta trong
nhân quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cái đạo
trong lòng con người là trái tim vô hình hàm
chứa sự tiềm năng trong siêu nhiên vạn tượng,

còn đời người chỉ dùng một phần mười của linh giác tiềm năng. Còn bậc tu thiền định đắc đạo mở ra được toàn diện của tiềm năng, đến tột đỉnh của tiềm năng phát sinh ra tim trí tuệ.

Bậc thiền sư nhờ tìm lại sự trí tuệ mới thông suốt căn cơ và nguồn cội, tìm lại tâm lý ta là ai và tìm ra sự tâm linh ai lại là ta, hiểu được bao nguyên thể thâm từ một cho đến muôn ngàn vào cái ta tột cùng vô tướng mới thấu rõ ta trở lại đầu nguồn hội nhập vào chơn lý của Hư Vô.

Như muôn ngàn cây cỏ thụ xả ra thành gốc để đóng một con thuyền, khi thành chiếc đại thuyền có phải thuyền kia là phương tiện lớn đưa ta về bến giác mà nó vốn không phải là gỗ.

Còn trái tim linh quang của đạo Như Lai như mặt Trời hàm chứa ba mươi sáu đạo hào quang như Thiên Cương chỉ đạo, trong ngoài cũng là Trời, dưới trên tròn đầy một thể tính Phật quang. Nên gọi sự đạt viên mãn.

Sau sự viên mãn trái tim vô hình phát sanh đại trí huệ, như người cạo sạch tấm kiếng ở đằng phía sau, không chờ sự hồi quang phản chiếu

nữa mà nhìn thông suốt đầu nguồn vô lậu tận thông nơi cửa đạo lớn mở ra.

Bậc thiên sư như tâm không cảm thần, thần đầy đạt sung mãn, như tánh không cảm trí, tánh tròn trí tuệ viên dung, như ý không cảm tinh, tinh đầy phát tiềm năng trí tuệ. Nhờ sự thông tim của thần mới sung mãn chơn như và thần huệ ở nội tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đến tâm chánh hành chơn đạo hiển Linh Châu, đến trí chánh nhân chơn Thiên khai thần huệ, đến lòng chánh Tu Di chơn thần đắc đạo Hư Không.

Bậc thiên sư như tim tàng thần, thần thông thần siêu linh Tam Giới, như tánh tàng lục căn, căn thông căn lục huệ hiển hình nhơn, như lòng tàng ý chí, ý chí thông ý chí thiên cơ đều hiển tận, như thần huệ tàng chơn như thủy hỏa ký tế hiển đạo Niết Bàn, tánh linh tàng Thất Bảo bầy tòa sen hiển trước bước chân đi. Đó gọi là đạt đạo viên mãn.

Bậc thiên sư nhìn Thiên Đạo kỳ hình, bậc đạt trí tuệ mới hàm học sự Háo Sinh ở trong thiên tướng diệu quang, “đại đạo kỳ duyên” bậc có thiên căn tự nhiên đi tìm lại chơn đạo vô hình để hàm thụ đạo chí nhân thượng học “tâm đạo kỳ lý”; bậc phát huệ tự nhiên đi tìm Chơn Kinh Vô Tự hàm thụ sự kỳ tích của siêu nhiên, “chơn lý vô hình” bậc đạt đạo thông tim vào trong linh ngữ mật ngôn để hàm thụ vạn năng chi đạo. Đến đó ba ngàn (3.000) cửa Trời mở ra hàm học sự siêu giác của thiên thể huyền năng.

Bậc thiên sư nhìn đến đó mới am tường mỗi đạo, đời thì thi nhân quả, đạo thì thi giác mê, nhân thì thi thiện ác, Thần thì thi chính tà, thánh thì thi chơn ngụy, Tiên thì thi tiềm năng, Phật thì thi trí tuệ. Đến đây mới thấy căn nào thì thi như quả để đạt đạo quả ở đó.

Nên người đạt đạo không buộc căn duyên, không chiêu nhân quả, không trối tư lòng, không tranh thế sự để cho tất cả tùy duyên. Như thiên cơ tầm vào biển giác để linh cơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trong muôn hình vạn tượng do sức đạo từ trong vô tướng sanh ra, muôn ngàn tình tượng từ trong Càn Khôn Vũ Trụ sanh ra. Tất cả đều là sự dẫn đạo của Đức Thượng Thiên, có và không đều là sự học giác mê để đạt đạo.

Bậc thiên sư nhìn Pháp Môn Như Ý và Pháp Vương là Pháp Trời Pháp Phật từ Thượng Thiên do Phật Tổ Như Lai truyền dạy cho Tiên và cho Phật Vương, Phật Di Lạc mang chín bộ Tâm Kinh và Tâm Pháp vào Hậu Thiên để dịch lại và truyền dạy sự chí nhân huyền học thông thiên cho các linh căn còn mang tính Trời, căn Tiên gốc Phật quy bốn hồi nguyên tu thành chánh quả kỳ ba để đi vào cho kịp Hội Long Hoa.

Ấy là lòng Trời còn Đức Háo Sanh không lỡ tận diệt linh căn, Con Tiên Cháu Phật trong dòng mê tâm của thế sự, nên sai con Ngài đi hàm học sự chí nhân rồi tu hành đắc đạo, trở về với Tổ Phật Như Lai rồi giảng trần làm người thường nhật chí nhân, tu giải thoát nguyên thân xong rồi về lại cội nguồn xưa.

Sau khi đắc đạo phải nhập vào thể tục để học sự thường nhân chi dục như loài người mà tìm ra phương thức, qua mười bài thi nhân khảo đảo để Phật am tường thể đạo của loài nhân mà viết kinh thượng học giải thoát cho nhơn sanh tiến hóa.

Sau sự thông suốt tính nhân của loài người, biến đạo trong ba dòng nước Phật mới trở về lãnh hội sự pháp xét của Thượng Thiên để lập chu kỳ của Kỷ Nguyên Di Lạc tại thế.

Phật không dự Đại Hội Phong Thần mà chu kỳ tà chánh của Long Vân, vì Phật mang chí nguyện đại từ bi bác ái cứu sanh không muốn dự các cảnh phạt tử, vì Phật mang ý niệm đại bi muốn siêu giáo cho thiên hạ thái bình giàu mạnh, không muốn nhìn cảnh đạo binh sát phạt của thiên hạ bất nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Ngày dựng Bảng Phong Thần Phật rút lui vào trong đại định để Thần Tiên thí nghiệm Thần Tiên, cho đến kỳ

Phong Thánh sự ánh sáng Thái Nguyên được mở màn chu kỳ văn minh Thánh Đức Phật ra đóng góp sức mọn của mình vào đời thượng di nhơn.

Nên chu kỳ Phong Thần Pháp Danh của Phật là Vô Danh Thị hiển đạo kỳ ba, ấy là Phật muốn ban sự kỳ kinh linh pháp làm dịu mát lại lòng người, cho thiên hạ đi vào cơ duyên đạt đạo của chu kỳ thượng nhơn minh đạo.

Bậc thiên sự nhìn con đường hoàng đạo được mở ra, ba mươi sáu Tinh Tú Thiên Cương từ Thượng Thiên đi vào Quỹ Đạo của thế gian, cộng với mười hai quả tinh cầu thành ra con số bốn mươi tám tức là Thập Nhị Địa Chi thay hình đổi thần hợp tác với ba mươi sáu Thiên Cương.

Từ đó hiển ra Phía Tây của Vũ Trụ một ngôi Sao Thái Cực, ngày cũng sáng, đêm cũng sáng, ánh sáng màu xanh trong không giống mặt Trời và không giống mặt Trăng. Nhờ vì Sao Thái Cực của Hậu Thiên hiển ra như mặt Trăng thứ hai, nên lập lại con đường hoàng đạo cho Thế Giới Ta Bà.

Từ đó Vũ Trụ Hậu Thiên đi vào Vũ Trụ của Trung Thiên làm cho khí hạo nhiên từ Tiên

Thiên sắp xuống, gặp khí hoàng đạo nên sanh ra khí tiết Tân Xuân Thu.

Khi hai khí giáp nhau hòa vào bốn mươi tám Tinh Tú, đến một chu kỳ con đường Quỷ Đạo bị tiêu diệt Thiên Ma Địa Quỷ đều phải quy y Đạo Trời mới được tồn sinh tính mạng ở thế gian và ở không gian.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Hai giáp khí Tiên Thiên và Tiên Hậu đụng vào nhau, tất cả ba Dải Ngân Hà từ Trung Thiên cho đến Tiên Hậu dừng lại trong một trăm lẻ tám (108) giây phát ra ba tiếng sấm vang làm đổi trục các con đường Quỷ Đạo, lập ra lại con đường hoàng đạo thì mặt Trời phương Đông lại chết thì mặt Trời phương Tây mới xuất hiện đường hoàng đạo mới lại sinh.

Trước thời gian đổi sinh khí trong Vũ Trụ tất cả sự đào thải của không gian chết ngộp làm sinh khí hôi thối đi ngang qua quả tinh cầu trong

bảy ngày đêm. Đến đó quả cầu dứt thối hôi và đổi trực.

Sự đào thải của quả Tinh Cầu thay đổi Ngũ Hành lập ra Ngũ Đức để phò bặc chí nhân. Nên sự sinh hóa trở lại là sự thuần chơn thiện mỹ.

Vũ khí nguyên tử không phải là sự hủy diệt thay hình đổi dạng của quả Địa Cầu, mà do hai khí hóa Tiên Thiên Tiên Hậu đến chu kỳ thay đổi chất xám của Vũ Trụ Linh Quang.

Không phải chỉ có quả Tinh Cầu ta thay đổi, mà trong ba Dải Ngân Hà đều thay đổi khí hóa, đều thay đổi trực giống như ta.

Tính theo niên lịch thế gian là chín trăm chín mươi chín ngàn (999.000) năm khí hóa Tiên Thiên Tiên Hậu phải đi vào chu kỳ đổi trực. Tất cả Tinh Cầu đều đi theo quy định của Càn Khôn Vũ Trụ vận hành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không có một loại phương tiện nào ngăn cản được bánh xe lớn của khí hóa thiên nhiên thay đổi chu kỳ. Còn

trong huyền cơ thì định ai là người vá Trời, tức là người có đủ tiềm năng vá lại bầu khí quyển thì người đó mới đưa nhơn loại qua cảnh diệt vong.

Thế gian sẽ đón nhận sự thay đổi như trong ba Dải Ngân Hà đang thay đổi chu kỳ.

Thời gian hai ngàn mười hai (2012) cho tới hai ngàn mười sáu (2016) là chu kỳ thay đổi khí hóa của thế gian, không có ai làm xê dịch được định lực của Vũ Trụ.

Sau chu kỳ thay đổi khí hóa các nhà lãnh đạo Khoa Học bó tay trước tiềm năng của Vũ Trụ siêu nhiên đi tới, tới đó đã dứt chu kỳ của Nhân Tiên Chi Hậu lại mở ra Tiên Thiên Chi Đạo, loài người hàm học theo Khoa Học Tâm Linh, Khoa Học Tâm Thiên.

Ba mươi sáu cánh cửa siêu nhiên mở ra chiếu ba mươi sáu đạo hào quang xuống thế gian mở ra những con đường tiến hóa chơn linh như đời sống Thượng Thiên Chi Đạo.

Như người không cánh biết bay sự di thần biến hóa trở lại như cõi Thượng Thiên, con người làm chủ được Ngũ Hành, sự thăng thiên độn thổ không còn trở ngại, con người đắc đạo

có thể dùng quyền năng Khoa Học Tâm Linh di sơn đảo hải, thay đổi phong thổ theo pháp lực của chính mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Sau ba mươi sáu ngày đêm đối trực thì Lục Châu dâng địa, kỳ quan có sẵn hiện ra dâng lên cho Phật thể thiên hành đạo. Sau đó là thế giới thái bình như người một nhà.

Hiếu đến sự sanh hóa con một Cha nên đem lại sự hiền ái hòa nhơn chi đạo, trên thượng học người biết kính để văn minh, dưới biết nhường lời người thành thật để trung tín.

Cao biết khiêm chánh mỹ cảm, người linh hoạt biết thanh tao, nhơn biết dịu hòa văn học, người thuần túy thanh nhã làm cho cái tình hoa trong người thanh lòng ấm dạ. Cái đạo như sự trị hòa đạo phát chẳng còn lo, sự thái bình bất chiến lại được thành tựu mãi mãi.

Mặt Trời mặt Trăng sau chu kỳ đối trực đều mọc vào hướng Tây Nam, lặn vào hướng Đông

Bắc. Từ đó Quả Đất đi theo đường hoàng đạo
thâu linh khí Thượng Nguyên vào Hậu Địa lập
ra hai mùa khí hóa, nên một năm chỉ có hai mùa
xuân và thu, không còn mùa đông và mùa hạ.

Nhờ Sao Thái Cực cân bằng khí hóa nên
nước chảy xuôi dòng, khí lành thanh được, thảo
mộc được linh muôn thú đều đổi giống, sanh ra
những giống mới chưa từng có ở thế gian. Đó là
kỳ hình di thú giúp con người phương tiện bay
liệng giữa không gian.

Các loại chim muôn linh thú mới lạ lại nói
được các thứ tiếng như người và hiểu được tâm
lý như người. Nên cái cảnh sát nhơn hại vật
không còn tồn tại trên quả Địa Cầu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vương
Phật Di Lạc nhiếp chánh Quần Tiên phù trợ
dùng đạo hiếu nghĩa an chính năm châu, loài
người đi vào sự đại kiến trúc cao thượng và đại
tu hóa giải thoát.

Nhà Phật dĩ định con số sinh tồn bằng tám mươi triệu sáu trăm hai mươi bốn ngàn (84.624.000) nguyên linh.

Đức Ngọc Hoàng quy định một trăm hai mươi bốn triệu (124.000.000) nguyên linh.

Quần Tiên Tam Giới xin năm trăm hai mươi bốn triệu (524.000.000) nguyên linh.

Ba con số của Tam Cõi Hội Đồng còn tùy thuộc vào sự giác ngộ của nhân sanh trên quả đất.

Con số thấp nhất là tám mươi bốn triệu sáu trăm hai mươi bốn ngàn (84.624.000).

Con số trung bình là một trăm hai mươi bốn triệu (124.000.000).

Còn con số cao nhất là năm trăm hai mươi bốn triệu (524.000.000) nhân sinh sinh.

Trong đó người già còn một phần trăm (1%).

Trẻ nhỏ dưới mười tám bốn mươi phần trăm (40%).

Trung niên hai mươi phần trăm (20%).

Thanh niên ba mươi phần trăm (30%).

Giống cái chín mươi hai phần trăm (92%).

Giống đực chỉ còn tám phần trăm (8%).

Trong con số sinh tồn vào chu kỳ Thượng Đức, Thượng Đế vào Phật Tổ và Ngũ Chi Tam Tông lập ra một đạo lực mới cho chu kỳ Kỷ Nguyên Di Lạc.

Con người tu Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh, Toàn Cầu chỉ lập ra một Đạo Trời và một Quốc Tự, Quốc Tự đó là Hậu Thiên Lôi Âm Tự, là Trường Đạo Học Chi Đạo cho cả Toàn Cầu.

Đường tu dưỡng sinh tại gia dẹp bỏ các pháp chế xuất ra và tự lập chùa chiền, nhà thờ và am tự “thống nhất Quốc Đạo”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vì quân bình lại hai con số âm dương trong Vũ Trụ nên Thượng Đế và Phật Tổ cho phép tất cả Chơn Sư trên thế gian được lập gia chánh, có vợ sinh con truyền nhân phụng sự công chánh trong xã hội, được làm hội viên trong Hội Quản Tiên Hội và được làm quan đóng góp sự thanh trị của quốc gia.

Giống cái chín mươi hai phần trăm (92%), Giống đực tám phần trăm (8%). Nên mỗi ông phải chấp nhận sự đa thê tùy theo duyên ngộ mà sống hòa ái tu nhơn chánh đức.

Còn khí hóa của lòng đất nhẹ ra, sức hút chậm dần nên các mỏ khí đốt và kim loại đều trôi lên thành non núi, như ngũ kim đá quý làm như Tạo Hóa ưu đãi đời hiền, nhân chi đạo tận hưởng chu kỳ Hoàng Kim cho tới thượng đỉnh của quả Tinh Cầu.

Nên nhân loài không còn tham lam hiếu thắng, mỗi người đều học kinh tu đạo sống đời sống dưỡng sinh, nên nhà không còn sợ trộm cắp mở cổng, còn của tiền không phải của mình rút giữa đường không ai muốn lượm, sự trái đạo đức luân lý không ai để ý vào.

Nên sự thái bình thanh trị giàu sang phú quý, Trời ban có đủ phương tiện chi dùng, loài người lại hướng Phật tu nhơn chánh, nên khí tiết trường sanh phát ra con đường tu lại có pháp lực từ Thượng Thiên chỉ giáo cho mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Phía Nam của Lục Châu là lập ra “Kinh Đô Bích Ngọc” kiến trúc theo Kim Cổ Kỳ Quan, địa dư phong thủy khí linh như cõi Bồng Lai Tiên Cảnh làm thu hút giai nhân tài tử đến du lịch không còn muốn trở về xứ của họ mà muốn ở xứ mình.

Phía Bắc của Lục Châu lập ra “Kim Thành”, một thành phố phồn vinh về các đại công nghiệp làm giàu mạnh quốc dân, lục nước lập ra lục chi dân tự do ngôn luận, tự do kinh thương tế thể, tự do sinh hoạt văn học, bình đẳng nhơn quyền và tự do sở hữu chủ, được pháp lục bảo hộ tài sản và nhân phẩm của những tài nhơn cộng sự kinh thương tế thể của quốc gia.

Nhân loại phát triển kinh tế và tài năng được quốc pháp bảo hộ và ưu đại tôn trọng sở hữu chủ của dân gian, thuế thu rất nhẹ nên dân giàu, luật pháp nhơn chánh nên tình người lớn mạnh, tự do ngôn luận nên sự tu giải thoát nâng cao, bình đẳng nhơn quyền làm lòng nhơn chánh đạt đạo. Nhờ đạo nước chi nhơn nên dân giàu quốc mạnh giữ vững thái bình.

Đến đó bảy mươi hai vị Thông Linh Phật lãnh lệnh giáng trần phò trợ Đạo Trời an chánh Địa Giới, giúp cho sự an ninh thanh trị mở mang, cố vấn cho Quần Tiên tu nhơn hành đại nghĩa vụ công chánh liêm minh, làm cho lòng người hiến về đạo đức đồng đi con đường tu thân tề gia làm vững mạnh quốc thể.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Mỗi chu kỳ là hai trăm năm (200) cho sự tiến hóa của nhơn sinh, như hai trăm năm (200) đầu là sự tiến hóa của Nhân Tiên, hai trăm năm (200) kế là sự tiến hóa của Tiên Thiên, hai trăm năm (200) tiếp theo là sự tiến hóa của Kim Tiên, La Hán, Bồ Tát, hai trăm năm (200) kế đến sự kế đến của Ấu Phật và Ấ Phật, hai trăm năm (200) nối liền là sự tiến hóa của Nhân Phật, Thần Phật và Thánh Phật, hai trăm năm (200) sau một ngàn năm (1.000) là sự tiến hóa của Nhân Tiên Phật, La Hán Phật, Bồ Tát Phật và đắc Thiên Tôn Phật. Đến đó quả

Địa Cầu được thuần dương, vạn vật đi từ chu kỳ Hoàng Kim cho tới Đại Hoàng Kim.

Đến quả Địa Cầu thuần dương, quả Địa Cầu linh thiên thành Hậu Thiên Niết Bàn Địa Giới là Trung Ương Mậu Kỷ, nên con đường hoàng đạo nối liền từ Thái Cực Quang đi vòng qua Quả Đất nên sanh ra linh khí trường sanh.

Khí tiết trong đường hoàng đạo là khí thuần dương nên được nó nối liền vào huyết Long Tuyền trên đất Lục Châu thì ba mươi sáu huyết Thiên Cương trên đất Lục Châu mở ra, bảy mươi hai Địa Huyết trên khắp Toàn Cầu, tức một trăm lẻ tám (108) huyết Tiên Thiên Tiên Địa phát sanh tài hoa và nhân kiệt phụng sự cho quốc gia tu thân lập chánh cho chính nhân mình.

Khi một trăm lẻ tám (108) huyết mở ra hút khí thiên nhiên hoàng đạo vào làm chất xám cho quả Địa Cầu thì một trăm lẻ tám (108) vị Thầy Tổ Chương Giáo đều phân thân vào thế gian làm việc Hoàng Thiên chi giáo cho đủ vạn công đức để thành Phật. Tuy vậy người phụng sự quốc gia nhưng đó là cơ hội lập công bồi đức để một trăm lẻ tám (108) Vị Tổ thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đến một ngàn hai trăm năm (1.200) sau là một cuộc thi nhơn chánh, lần cuối cùng sau sáu kỳ thi, những chơn linh thành công thì hộ nhập Niết Bàn cùng Đức Phật Di Lạc Thiên Tôn Chương Pháp vào thế giới trường sanh an lạc đời đời.

Ngay cả chim muông thú lạ ngư cầm nói và hiểu tiếng người và đồng tiến hóa vào thế giới Cực Lạc vĩnh viễn.

Phần thời hóa sẽ đào thải qua các cõi âm cực, đến đó Thượng Đế ban sắc chỉ tung nổ cõi âm cung, tất cả âm phần nổ banh thành mây sương cát bụi trong Vũ Trụ đời đời, không ngưng kết được tinh thần cho dù làm trùng đế và sâu bọ cũng không còn cơ hội làm người.

Đến chu kỳ đó quả Địa Cầu là Tiên Hậu Niết Bàn, nên ba mươi sáu Đạo Hào Quang từ trong ba mươi sáu huyết Thiên Cang phát ra sáng tới Thái Nguyên, nó nối liền với ba mươi sáu cửa Tiên Thiên Tiên Phật trong chín Trời.

Nên gọi ba mươi sáu con đường hoàng đạo này dẫn tiến nguyên thần của thân Thần Tiên Tam Giới tâm linh được đi vào Hội Thượng Học. Nên khí tiết trong lòng thanh tịnh sạ xuống thể gian thanh lọc các phóng xạ của Nhân Tiên Khoa Học và đào thải khí âm phong tà.

Khí oán phong tạp, khí ái phong dục, khí ô phong ô trùng chất độc, khí ô tạp phong lục dục thất tình. Năm ô khí đó tẩy sạch Hậu Thiên tự nhiên quý thần ma đạo tan theo gió bụi không còn trụ ở thể gian, không còn tồn sinh trong Thế Giới Hậu Thiên tức là “Phật bất chiến mà tự nhiên thành”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Sau chu kỳ tận diệt quả Địa Cầu, Thượng Đế và Quần Tiên Hội phát xét lại loài người trên Quả Đất, những chơn linh có một ngàn (1.000) công quả cho đến mười ngàn (10.000) công quả được qua đời Thượng Nguyên tu tiếp.

Các vị tu có một ngàn (1.000) công đức tới mười ngàn (10.000) công đức trở lên được làm quan, làm học sĩ, làm nhơn thượng chỉ nhơn được vào Quần Tiên Hội tu thân tề gia kiến trúc nước Trời và giữ sự thái bình cho Thiên Đạo.

Lấy con số công quả và công đức để cân bằng; Người có một ngàn (1.000) công quả bình ra bằng mười (10) công đức, một trăm (100) công quả đổi qua một (1) công đức, mười ngàn (10.000) công quả đổi qua được một trăm (100) công đức.

Công quả là bố thí vị tha, giúp đỡ người thiếu phương tiện nuôi thân, còn công đức là việc viết kinh in sách đạo đức và nuôi người tu, lòng chí nhơn bỏ bớt các điều ác, vị tha người và thú cầm không giết hại, dứt dục niệm sát nhơn và sát sanh hại vật.

Tu thiên định khai mở tâm đạt đạo là được vạn công đức, viết Chơn Kinh sách đạo đức tu chánh được vô lượng công đức, xây Hậu Thiên Lô Âm Tự được vô lượng công đức, truyền Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh được sắp vào vô lượng công đức, phò trợ việc chánh đạo của Trời

của Phật hưng chánh đạo đức, nâng cấp chơn linh vào được vô lượng công đức.

Xả thân quê mình vì đại hiếu thuận quốc gia, biết tha kẻ thù và biết dâng ái người đó có thể sắp vào vạn công đức để thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

“Nam hơn chánh, nữ hơn trung” Người nào làm được như trên đều được bộ pháp tự ghi chép vào sổ và tiềm năng trí tuệ theo công đức đó xếp vào hàng thượng nhân chi đạo, thượng giáo chi dân được phục vị lại chín Trời và được dự vào chu kỳ Phong Phật. Đó là người biết lập cơ hội cho mình trong chín trăm ngàn năm (900.000) tiến hóa để thành chánh quả.

Nữ sắp vào hàng Tiên Thiên cao quý là trung trinh tiết độ nghĩ cử chi tín, người phụ nữ phải giữ được đoan chính thì lòng được sự dâng ái vị tha mở được sự vô minh mới phát sanh tâm đại trí tuệ. Khi được sanh tâm đại trí tuệ phải hiến dâng sự trung nghĩa làm tròn bốn phận.

“Nhơn gia chi đạo, thành gia chi tính, kinh chồng chi quân” Mới sắp vào hàng đắc đạo.

Nam sắp vào hành Phong Phật là trung quân phù trợ Thiên Đạo, ái quốc hành nghĩa chi dân, xả kỷ lập sự tu thân chi ái, hiến ái vào sự nghiệp của quốc gia để làm tròn đại ái trong công chánh, “lòng chính công tánh Phật vô tư, tâm chí nghĩa Háo Sanh nhật nguyệt”. Được vậy mới thành chánh quả.

Nước Trời đất Phật là một Địa Đàng cho Thần Tiên Tam Giới vào học Phật tu đạo, lập công bồi đức để đạt sự công viên quả mãn trong chín triệu (9.000.000) ức niên của hàng tu đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Kỷ Nguyên Di Lạc là một thế kỷ đạo đức của Trời lập Đại Đạo tại Hậu Thiên, nơi đây là nơi Đại Khoa Trường Đạo Đức thi nhơn chánh hành, thi Thần trung tín, thi Thánh văn kinh, thi Tiên đạo đức, thi Phật hiến ái thái bình. Bốn khóa thi ai đắc hạng nào được lập vào Vũ Trụ bộ đó, tức là làm

được tại Hậu Thiên phục vị lại quả vị ở Tiên Thiên.

Nên Thượng Đế chăm thi nhơn tu tại gia, đạo tu tại tâm, trung tu tại quốc, nghĩa tu tại dân, tình tu tại lòng biết hiến ái. Sự dăng đại ái của bậc có lòng nhơn tức giúp mình đắc đạo.

Nên Phật Tổ chăm thi di nhơn thật đức, di chánh thật tâm, di thiện thật trí, di đạo thật chơn. Người đó được công viên quả mãn.

Nước Trời là nơi phục hưng chánh đạo, phục vị chánh giáo, phục lực chánh nhơn, phục nhơn chánh nghĩa. Đó là bốn chánh đức mà người làm quan phải chánh hành để đắc đạo kỳ ba.

Thiên quang của người tu đạo ở tại Trời, địa quang của người tu đạo tại nước Nam Bang, nhân quang của người tu đạo tại tâm mình, cái tâm đó là trái tim vô hình có dung chứa thần linh giác, một Phật tánh tròn đầy quân chủ thần minh. Đạt đạo như vậy mới là tánh quang như ý.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.